8361
III

Pawlicki Stefan, ks. prof. dr.
„Historya filozofii".
/Fragment Historii filozofii greckiej.
Platon./
Ostatnia ćwierć XIX w.

1 | Hist. Fil. 1 | 8361

Historya krytyki i exegezy Platona.

Hist. kryt. i exeget. study. nad Plat. rozpa. się na trzy wielk. okresy

1° czasy starożyt.

2° czasy odradz. się nauk

3° wiek XIX

Każd. z tych okres. wyd. jedn. znako. szko:

1° czasy staroż: szko: ~~alex. ateń.~~ neoplatońskoz

2° " odradz. się nauk: szko. floren.

3° wiek XIX : szko: niem.

I. Okres pierw. Stud. nad Plato: zaczę. się zar. po jego śmierci. Speuzyp i Xenokrat. wykład. dzieł. jego uczy: mniej oryg. twórcz. wykł. objaśn. - dla tego może wymien. ich wśród attyckich exegetów (οἱ ἀττικοί ἐξηγηταί) przez Olimpiodora. Pierw. prawdz. koment. był Krantor, tenże naucz. szko: po Speuzypie. Proklos też go nazyw. πρῶτος ἐξηγητής. Wielu zaj. się koment. do Timeusza: ale z tych wszystk. prac żadn. nas nie doszł. Za to mamy: jeszcze prace z pod koń.

I stu. a porząd. II. któr. przygoto: wielki ruch krytycz. exeg: w szkole neoplat. Plutarch z Cheronei (50-125) w kwest. platoń. (Πλατωνικὰ ζητήματα) i „o powsta. duszy wedle Timeusza" (περὶ τῆς ἐν Τιμαίῳ ψυχογονίας) daje nad. w oczy: czas. przykł. krytyki: oparcie: ciąg. na textach i timeusza: myśl autor. nie rozbiera. ich wartości: krytyk. to czysto objekt. i bezstron.

Za to Alkinousz (130-200) w swo. Wstęp. do nauk Plat: (εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή) jest wszystk. samowol. miesz. idee arystot. z plat: przypisu. nauk. Plat. wielkie twierdz. dzisiej. Perypat. i Stoi: a nie odróżn. się. syst. Plat. od uzupełn. lub modyfik: zaprowadz. przez jego ucz.

W tym że czas. Calvisius Taurus z Berytu pisze przeciw Stoi: a o różni. międz: nau. Plat. a Arysto. Pisma zaginę.

Attykos jemu spółcze: bez: był ceniony: przez siebie. Plotyn. Pisma zaginę: Wiado. iż występ: przeciw mięsza: plato. nauk z

6

wzn. ten tendenc. coraz wyżej
czysto (zarzeszcza – gwałtow. czysto. a
Timeuza stanowi: dosyć dostow.
Naucz. Maxym z Tyru, tak. w tym na-
czył. chciał nie: był litera. niż filoz. pomoc.
jedn. w swoich „Rozprawach" niejedn. korzyst.
wyjął: zwł. z pism. Plat.

Wszystk. te prąd: jedn. zaczą:
wielk. szko: Alexan. pot. w Rzymie i w Aten. któr.
przez ster. stale. napełnia: obu miasta.
świat stworzy. swoją sław. ~~Przedstyaw~~
Założy. szko: był Ammoniusz Sakkas
(175–250) w Alexan. z któr. liczn. a
znakom. uczn. dwóch dostąpi: wielkopom.
sław: Orygen. (185–254) i pogan. Plotyn
(204–269). Najsłyn. i najpomysł.
z ucz. Plotyna, Porfiryusz, zaraz. jeden
z najzjadliw. ~~najgwałto~~ przeciw. chrześ. (15 ksiąg
Κατὰ Χριστιανῶν) ur. 232 † 304, podobn.
koment. pism. Plato. jak domyśl. się
godz. z niektór. twierdz. Olimpiodora
i Proklosa. Co jedn. tylk. przypuszcz.
jest o Porfir. jest fakt. w jego uczn.
Jamblichu († 330). Proklus powia.

że napis. obszern. koment. do pierw. Alcybia.
Najświę. skupia. się stud. platon. w V wie.
w Aten. Syrianus, Olimpiodor, Proklos
na polu exeger. platon. powsta. gmato.
i stylist. ozdob. pra. Mamy trzy wielk.
koment. Proklusa do Timea. Alcyb. I
i Parmen, także 4 koment. Olimpiod.
do Fedona, Gorgia. Fileb. i Alcyb. I.
Jedn. autor. ci nie zaw. wiern. tłum.
Plat. i wiele własn. myśli podsuw. mistrzo.
Moim. się nie. uważ. jak podów. rozu-
mie. Plat. ni zamysł myśli jego. Mimo
to wiele dźwięk. dawn. trady. zachow. się
w tych koment. trudn. nie zaglad. do
nich, gdy chodzi o zrozumie. dokt. Plato.
Były to ostatn. promie. platon. stor.
po który. nad jego pisma. zapanow. noc ciemn.

Gdy w r. 529 ukaz ces. Justy.
zamkn. szko. ateń. i rozpędz. ~~[illegible]~~ ostatni
następ. Prokl. przesta. się zajmo. Plat.
mniej więc. aż do r. XV stu. Scholast.
znali naukę Plat. i mieli dla niego
szczery uszanowanie. ale znali ją z drugi.

 z pism Cycera, Augustyna i Appuleja; nie było manuskr. ani w grec.

C

Hist.-Fil.

wtłum. Na zachodzie ~~Tekst~~ Plat. ~~nie był zna.~~

pryg. ani w Tezu. przekła. Jedyn. przekł.

Timeu: przez Chalcydiusza z IV wie:

był zna: w urywk. Inne pism. dziur.

zwłaszcza teza nigdy nie zosta. przetłum.

na jęz. Tezu. w starożyt. Oprócz utemtej.

przekła. i koment. Chalcyd. odkrył

Cousin jeszcze dr.: także do Timeu:

przypisyw. już to Honoryuszowi z Autun

już to Wilhelmowi z Conches. Prócz

tego istnia. tezu. przekł. Fedona

a może i Menona, oto wszyst. co na

zachodzie wiedzia. o Plat. Nie mogło

więc być mowy o stud. nad nim. ~~Dopiero~~ Na

wschod. ~~w w. 1424~~ średn. wiek: także nie zapomn. się Plato. Wymienić. koment.

Michała Psellusa o formach duszy

według Plato. i kił. dzieła: arabsk.

W dziele Averroësa zachow. się koment.

do Rzeczypospo.

II. Okres. Studya florenckie.

Od kon. śred. wie: Petrarca (1304-1374) Petrarca

pierw. na zacho. zaczyna się poznawać. greck.

przy: od mnicha Barlaama, kto: Włoch

z urodz. w r. 1339 tam w Awignonie jako
ajent ces: Andronika młod. do p. Benedyk. XII.
Petrar: wielk. amat. starożyt. pragnął
z nauczy: wielk. dzieło. Plato: i bar.
go posło: ale tektoż trwa. zbyt krót.
aby mógł wyd. jak. owo.

Dopie: sobór flor. (1439–1442)
dał nowy impul. stud. platoń. Bawi.
wte. w Flor. wielu uczo: teol. i filoz.
greck: Georgios Gemistos + Plethon, Teodor
Gaza, Gennadios, Jerzy z Trapezuntu
i Kardy. Bessarion.

Plethon (1355–1452) czas dłuż.
bawił na dwor. Kosmasa Medyce:
zjedn. go dla filoz: platoń. a na jego
prośb: podją się wychow. jego syna:
Wawrzyń. i Juljana. Pod wpływ. Pletona
założ. Kosmas akadem. mają: krzew.
miło: i nauk. Plato. W skład tej
akad. weszli mło: Marsyljusz Ficinus,
pierw. jej prezes, Jan Pico della Mirandola,
Landino i wielu inn. Po śmierc. nad.
Piotra Medy: Flor: zajęnie. władzy.
który nie bar. był podob. do swe. ojc. Kosmasa

blask. ze Wawrzyń. wnu. wielk. Kosmas: Wawrzyn. Wspaniał. Lorenzo il Magnifico był zupeł. odd. filoz. platoń., pisał nów. na jej cześć rozpraw. wier. ~~platon~~ pochwał. Cała Flor. ogarn. wte: szał platoń. Ddawz. bankiet: w których każd. z biesiad. musiał na wzór platon. Symposion, wypow. panegi. miło. Na dworze Medyce: obchodzo. uroczy: co rok urodzi. Plat. Ten wiel: zapał ostygł: prędze: ale nie przened. bez owoc: Właściwy. przekład: Plato. i Ploty: dokona. przez Marsil. Ficin, pozost.: na zaw. pomnik. wiedz. filol. a jeszcze dzisiaj kład. się w edy: Plato. i Ploty. obok greck. tekstu

Tak wiel. ruch wywoł: Gemistus Plethon przez swo: wykła: o Plato. w Flor.: Ale w polemi. takż. filoz: brał on udział gorz. Napis. wypraw. o różn. międ. filoz. Arystot. a Plato. (περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται) a późniéj słynn. νόμων γραφή, z któr. pozosta. tyl. urywk. (wyd. w Paryż. r. 1858 przez pp. Alexandre i Pélissier) bo schyzmat. patryar:

Gennadios w Konstanty. potępił ją i spali.
jako antychnej. Sam Gennadios był zwolen.
filoz. arystot. tak. samo Teod. Gaze
i Jerzy z Trebizondu, który wszys. tręj
występ: przeciw Platoń. filoz: i pisz. przeć.
Plethonowi. Długi i ciersp. spór Platoń. i Aryst.
zażegn. wiel. kardy. Bessarion (1389-1472)
uczeń Plethona, któr: przec. Jerz: z Trebizon.
nap: słyn. wypra: adversus calumniatorem
Platonis. Rom. 1469. Bess. nie podzw:
ani Pleto: gwałt. wystar. przeciw Aryst.
ani namięt. walk. Arystot. przeciw Plato.
Swe: stano: oznacz: w liście do Micha:
Apostoliosa z d. 19 maj. 1462 w tych
piękn. słow: ἐγὼ δὲ φιλοῦντα μὲν ἴσθι
Πλάτωνα, φιλοῦντα δ' Ἀριστοτέλη καὶ
ὡς σοφωτάτω σεβόμενον ἑκατέρω –
Pomij. inn. jego pism.

Dalsz. ciąg. study. tych Platoń. ~~w Włoch~~
były piękn. wyda. Plato. dokon. przez
słyn. helenist. franc. i księg: Henryka Stefana (Estienne)
z r. 1578, do któr. doda: Tacin. tłuma:
Jana Serrana (Jean de Serres), któr.

Kanon Trazylla pozostaw. większ: podział:
36 pism w nim zaw. na 6 grup czy. syzygie (συζυγίαι)
każda jedn. z ins. 4-ch dział. Tak np. 1ª syzyg:
obejm. 4 pi: Eutyfr. Apol. Kryt. Fedon.
2ª aż 7 dział: Teages, Erasta, Teetet,
Sof. Eutydem, Protagor. Hipp. II
Trzec. syzyg. obejm. 3 tyl. dział:
Kraty. Gorgi. Ione - i t. d. Pewn:
wyrozk. dowol. w tym podzia.

Od w. XVI do XVII stud. platoń. w
Europ. spi. zupeł. Na czas krót. odżyła
filoz. platoń. w Cambridge gdzie Whitcot,
Cudworth, Henr. More z entuzya. wiel.
wykła. filoz. plat. Nie zajmow. się jedn:
ani ~~krytyką~~ textów ani badz: nauk. Plat.
W Fran. prekła: i wstę. Dacier'a
są jedyn. śled. stud. platoń. nie mów.
o tłum. Biesia. przez panią de Fontevraud,
poprow. przez Rasyna.

Dopie: w XVIII wie. w mał. uniw. holend.
w Leyden odży. ~~stud~~ zapiłg. w krytyc. stud. a choć
mało się mówi o szkole holend. dobrze przypom:
że one torow. drog. Niem. do bad. plat.

Sławn. filol. Tiber. ~~Ruhnken~~ Hemsterhuys,
założ. szko. holend. filo: sprawd. nic nie napis.
o Plato. ale wyskaz. go częst. i odpyl. jann.
częś. Pewna: że aż 4 razy przeny. z nalezd.
uwag. zagadkowy Parmen. Uczeń jego Ruhnken
wyd. scholie do Plat. a w liś. do Kant.
wspomi. o miło. swoj. do filoz. Plat.
Po nim nastąp. sławn. Wyttenbach, ktś.
sporad. uczo. wyd. Fedona a w liś. do
ucz. swe. Van Heusde zachęca.
mówi o filoz. Plat. Sam Van Heusde
umieś. list ten jako przedmo. ~~do~~ przed swoj. ~~swe~~.
specimen criticum in Platone a późn.
wyd. ceń. dzie: Initia philos. platonicae

III - Studya platońskie w Niemczech. Studya plat. w Niemczech

1.

Filozofia Platona.

Chociaż Pl. nigdy wyraź. nie mówi o podziale filoz: ani też nigd. nie pokus. się o system. ne organi. części. podzielo. wszystkie. ~~Tatto~~: nie mniej pewn. jest nawet że od nie: dat. się ~~podział~~ filoz: na trzy wiel. części. Zaświad. to jednomy. starożyt. autor: Diog. Laërt. III. § 56: „Jak w starożytno. w traged. zrazu sam chór przedstaw. akcyą pot. Tespis jedn. wynalazł aktor. aby chór mógł niekied: odpocząć: drugie: zaś Eschyl a trzecie. Sofokl: i uzupełn. tragedy: tak i filoz: ~~postać~~ badanie ~~z. wyprawienie~~ ~~kształt~~: zrazu był jednostronn. bo ~~fizykat~~ nad przyro: pot. Sokr: dod: części moral: a Plat. dyalektyk: i udoskona: filoz.

(οὕτως καὶ τῆς φιλοσοφίας ὁ λόγος πρότερον μὲν ἦν μονοειδὴς ὡς ὁ φυσικός, δεύτερον δὲ Σωκράτης προσέθηκε τὸν ἠθικόν, τρίτον δὲ Πλάτων τὸν διαλεκτικόν, καὶ ἐτελεσιούργησε τὴν φιλοσοφίαν)

To samo podali inni pisar:

Cic. Acad. I. 5. § 19. Fuit ergo jam accepta a Platone philosophandi ratio triplex:

una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo et quid verum sit, quid falsum, quid rectum in oratione pravumve, quid consentiens, quid repugnet judicando.

Mistra: wogd. Plat. ten podz. przyzna: poznię: jedn. dyal: Kwest. moral: (in. lub polit. Kwest. fizykal: inn. uczeń. wypł. dyal:
Nie należ. jedn. przypuszcz: że Plat. dyal: pierw. stwor: przed nim były one podzieł: do wszystkich doskon. przez nich jego Sokr: a już przed Sokr: Zeno Eleat. wiel: w niej postęp. zrobił: Stąd pow: jego nazy: ~~wyłącz~~.
Diog. Laert: zatem dyal:
Lib. I. Prooem. §18: καὶ μέχρι μὲν Ἀρχε[x]λάου τὸ φυσικὸν ἦν εἶδος ἀπὸ δὲ Σωκράτους, ὡς προείρηται, τὸ ἠθικόν ἀπὸ δὲ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου τὸ διαλεκτικόν.

U Plat. jedn: dyal: jest tak przewa[żnie] uczeń. a tak dnie owe dowiedz. się: przez: że stwor. jeże. nie stwor. to w każd. razy tym był. który tę ustę: podział do najwyż. perfekt. ~~Sokr.~~ Plat. jest najwyż. dyalekt: jakim Bóg obdarz: dotąd rodz. ludz: Stwor. więc żebyśmy od dyalek. zaczęli wykład filoz. Plat. ten bow. że dyal: jest natural. węzł: Tworz. go z misk[i] Sokr. Jeże: bowi: zapyt: czego to

Plat. uznaw. się od Sokr: zapew: należ. odpow. że uznaj: się wiel. uczn., ale jedn. podczas dyal: Jeżeli: Plat. wyszedł z obozu z Sokr: tak. wyrobił. char. że żad. pozost. przez życie całe, to główn. dla te: że ~~sam~~ uznaje się od ~~dzię. jego~~ dyale:

a) Dyalektyka Platona

Już Sokr. za cel najwyż. ustaw. uważ: dobro w prakty. i teor: do najdokład. wied: za jedyn. zaś drog. do tak. wie. uważ. wyprac. ostrz: sposob. naukow: t. j: oznacz: rodz: do który. nale. jaka należ: a przez to osiągn. dobr. i przenik. defin: διαλέγειν κατὰ γένη uczyw. Sokr: ~~naukow~~ umięj: rozum. rzeczy. W istocie gdy polsc: o rzeczy jak. pomie: do jakie: rodz: należ. ten sam. ~~będz.~~ będzie ~~patrz~~ wiedz. ~~~~ rzeczy jest. Zob. Xenoph. Mem. IV. 5. 11-12. IV. 6. 1. –

Plat. nie inacz. rozum. dyal: była. do duch. wychow: przez który. ~~dzie~~ chłop: stan. się zdoln. jak najrozsąd. pyt. się i odpowiad: –

Rep. VII. p. 534 e: παιδεία ἐξ ἧς ἐρωτᾶν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστημονέστατα οἷοί τε ἔσονται οἱ παῖδες

Że zaś taka rozmow: składaj. się z pyt. i stos. odpowie: więc jest możebn. bez tworz. pojęć i wiąza. ich międz. sob: ~~będz~~ a to wymag: nowo. mającon. rodza: pod który: ma być zmierzono. Każd. poję. i oddziel. [ich] jaśnie

od sieb. tydz. dyalektyk ten, który potra: do jedn. idei sprowa: wielorak. rozprosz. rzeczy, i aby każd. z nich określa: (t.j. defini. jasn. wyja. to, czego chce nau: Phaedr. p. 265 d: εἰς μίαν ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα, ἵν' ἕκαστον ὁριζόμενος δῆλον ποιῇ, περὶ οὗ ἂν διδάσκειν ἐθέλῃ —

Odwrotn. stro: tej opera: jest podzie: wyż. ~~idee~~ pojęć: na niż: pod nie: zawsz: aż do najniż. (Phaedr. tamże) – ale dwie te opera: lub stron: dyal: podnosimo: każd. pojęć: pod wyż. pojęć: rodza. – a rozdrobnie wyższy: pojęć: na niż: itd: po naw: defin. (συναγωγή) + i dywizya ++ (διαίρεσις) nie wyczerpu. zada: dyal: potrze: aby ona przez tego wnosi: się do ostatn. zasad, do najwyż. przycz. wszech rzeczy do idei któ. ciąg: trwa. a jedn. za prawdy. podaw gdy rzeczy stworz. około nas ciągł: przechod:

Dwa bow. świa: istnie: obok. sieb: świat zmysł. τὸ αἰσθητόν i świ: umysł: τὸ νοητόν. Chca: dojść do najwyż. zasad i poję: trzeba wznie: wzdom. któr. nas przez zmy: otacza: i podnieść się do pojęć umysło: do idei (εἴδη, ἰδέαι) któr. są niezmienn. wzoru: wzora: rzeczy stworzo. przemija: Owe idee nieśmier.

+ W ~~Teetecie~~ Theaet. p. 146: pyta Sokr. młod. Teeteta, co to umiejętn: (ἐπιστήμη) a ten mu umiejętność do geometryi i inne rzeczy, któr. się uczy od Teodo: pod. umiejęt. szewska i inn. rzemieśln: i t.d. Sokr. zwraca wtedy uwa: jego na to, że nie kaza mu wylicza: jedną po drug: wszystk. umiejęt. lecz to powied. co wszystk. jest wspóln: t.j. poję: ἐπιστήμη, pod któr. wszystk. się mieszczą –

Soph. p. 252: ruch nie ma nic wspóln. ze stan. spoczyn. (στάσις) (κίνησις) ale jedn. się podciąg. pod wyż. poję. bytu οὐσία, któr. może być raz bytem niemat: drugi raz bytem w ruchu (z.p. dusza, myślenie) i t.d.

++ Przykła: Phaedr. p. 265 powiedz: że miłość jest szaleń. dzieli ~~po~~ szał na 2 rodz: chorobli: i boski – Boski znowu dzieli na 4: proroczy, pochodz. od Apolli: szał tajemnic od Bachusa, poetycz: od Muz, miłosny od Wenery i Erosa nadzyteczny –

Soph. p. 219 chcąc znal. defini. Sofisty, pyta się najpierw czy to ...tow. ~~Szytkowy~~ posiada: jakąś sztu: lub bez zręcz: się na żadn. Po odpowie: że sofi: to ...tow. posiad: pewną jak. sztukę, dzieli Plat. wszystk. sztu. na 2 rodza: na ~~stwarza~~ wytwarzające i ~~zarobkowe~~ nabywcze. Sztu: nabywanie (κτητική) dzieli zno: na 2 rodz. i t.d.

ich hierar: ich wrażeń. do sieb. stosun.
~~[illegible]~~ ostatn. najprzyj. cel. i przedmiot badań
dyalekt. Podczas gdy inne nauki (ἐπιστῆμαι)
zajmu: się tem, co powsta: i gin: i zmien.
się a dla tego nie może nam dać wiedzy
trwał. i prawdz: dyale: wznosi się do
tego, co ciąg: jest tym sam. sobą. jest
wiedz. tego, co rzeczyw. jest, ἡ περὶ τὸ
ὄντως ὂν ἐπιστήμη. to jest ἡ μακρῷ
ἀληθεστάτη γνῶσις — Phileb. p. 58. a.
Rep. VII. p. 532.

Dyalek. w tem najprzyj. znacz: zajmu. +
się zat: tem, co zaw. jest (τὰ ὄντα ἀεί)
co zawsz. jest tak samo w tem sam sposo:
(τὰ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντα)
dla tego ona jak jest począt. i podsta.
tak końc. i wieńcz. wszel. wied: Od
niej zaczy. się, na niej końc. się wszelk.
wiedza (Rep. VII. p. 534) +

Plat. ma zasługę, że dyal. uwa. za
szczyt filoz: i za swoją przedm. zastr: (lub
Sokr.? co na jedno wycho.) Jego dyal. zupeł.
inna od dawniej. Zen: uchodz. zwyk. za
twór. dyal: ale jak. ta istn: jego odmien.
od plat. Zeno: dyal: jest wyłączn. polemi:
natur: ~~[illegible]~~ wymierzo. na to aby zbij. tych co
nie chcie: przyj. nauk. Parmenid. o jedn.
bycie. Drugi rodz: dyal: istni: w szko.
jon. zwła: Heraklit: ale i ta jest polemi.
Zeno? wywra: wiarę w wielo: byt. dowo:

Herakl. wszystk. przia: w stało: i trwał. jakieś bytu. Obaj polemiś: a stąd dział: ich był. wspólny wyda. rezult. Plat. nauka: w każd. nowej idei, w każd. szcze: jego treść wiecznie. dochod: do rezult. przyst: a chodź niemaj przyw. dział: polemi: to mimo w nich stoi. swojej nowe: lecz w inn. dzieł: w których dział: konis. się dodatk. wyjaśn.

Arystot: w dwóch miejs. swej metafi: (I. 6, 2. XIII. 4, 3-9) ~~podo~~ tak. tłuma: ~~pocza~~ teory. plat. o ideach, że zra: została: pod wpły. Kratylosa, ucz. herakllita. W szyst. Herakl: wszyst. to podpa. pod zmy. (ἅπαντα τὰ αἰσθητά) ciąg. się wszystko: (πάντα ῥεῖ) ~~[illegible]~~ a zat. nie może być prawd. wiedzy ~~nau~~: (ἐπιστήμη) o rzecz. zmysło: To przekon. zew. miał Plat. Poznaw. następ. Sokr: który zajmo. się badani. etycz. a nie wszech przyro. a w swoich badan. ~~star.~~ się zaw. dochodz. do pojęć ogóln. (τὰ καθόλου) i do naukow. defin. (ὁρισμοί), Plat. przej. się jego meto: i spostrz: że o rzecz. zmysło: wśród wszystkich się nie moż. mieć pojęć ogóln. jasno określ: nie moż. bow. ~~postaw~~ oznacz: wspólne rodz: i określ: (κοινὸν ὅρον) dla rzecz. któ. ciągł. zmieniają się. Ma więc być jakaś wiedz: powin. być inn. jestest: któ. twa: przeciw. niż jestes. podpad. pod zmy: (ἑτέρας δεῖν εἶναι φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητάς μενούσας)

4.

Tyle Aryst. o Plat. Niewątpl. teor. eleat. o jedn. niezmie. bycie, tłumaczące się wszystkie. lecz tyle wszyst. obj. wytyczn. na orygin. nau. Plat. Co my nazyw. pojęc. rzeczy, on ideą nazywa (εἶδος, ἰδέα), a że poję. rzeczy wyraż. wszystkie rodzajów. powtarz. się w jedności: jest idea plat. to, co w wielu jednost: jest jedn. lub wspólne. lub rodz: ~~Każdej rzeczy~~ ~~Każdej z nich~~ Każdej z nich (τὸ ἐπὶ πᾶσι κοινόν, ταὐτὸν ἐπὶ πᾶσι, τὸ γένος ἑκάστου) Że zaś wszystkie rodzaj: składa. stanow. ~~się nie~~ przedst. treść jedności: idea będz: tak: istnością każd. rzeczy (οὐσία) a że jedno: przemijaj. rodz: zaś w nich powtarza. się trwa niezmien. i niezmienn. stwor. idee nazy. się ἀεὶ ὄν, ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον ἀκινήτως, ἀΐδιος, ὄντως ὄν i t. d.

Każd. idei stos. się to, co Plat. mówi o idei piękna: „zawsze jest i ani nie powsta. ani nie gin. ani się powięk. ani zmniej.; pot. nie jest w jedn. rzecz. piękn. w drug. brzydk. ani też czas. tak czas. nie tak, ani pod jedn. wzgląd. piękn. pod drug. brzydk. ani ~~tut~~ na jedn. miej. piękn. na drug. brzydk. lub dla jedn. piękn. dla drug. brzydk. Ani też nie wyobraż. sob. piękn. (τὸ καλόν) jako kształt twarz. lub rąk lub inn. jak. części ciała: ani też jako mow. lub wiedz. ani jako będą. w czemś drug. n.p. w zwierzę. lub ziemi lub nieb. lub ~~czem~~ innej jak. rzeczy, lecz piękno

bezw. dla nieb. u nieb. jednokształtn. zaw: ~~bez.~~ tożsamo (αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ μεθ᾽ αὑτοῦ μονοειδὲς ἀεὶ ὄν) niezm. rzecz. ~~piękn.~~ rzeczy tej piękn. wszyst. w niem udział: na takiej pono sposób, że gdy tamte powstaj. i giną, ono ani się zwiękł. ani się zmniej. ani nic nie doznaje (τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ τοιοῦτον, οἷον γιγνομένων τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν ἐκεῖνο μήτε τι πλέον μήτ᾽ ἔλαττον γίγνεσθαι μηδὲ πάσχειν μηδέν.) Sympos. p. 211. –

W tym wain. uster. streszcz. nauk. plat. o ideach. Wyłoczn. z nie: że idee to nie są abstrak. (νοήματα) – zob. Parm. p. 132 – choć są: tyl. poznaw. dla myśli (νοητά), Tim. p. 48, skoro nie są postrzeg. dla zmysł. (ἀόρατα καὶ ἄλλως ἀναίσθητα, Tim. p. 52. Bowiem nic to, jeżeli nie istnieje ani zmysło. ~~sposob.~~ ani myśla. sposob.? Każda idea, według Plat. ma swoj. objekt. rzeczyw. bo jest τὸ ὄντως ὄν Phaedr. p. 247 ona jest czysta, niezmiesz. z niczem zmysło. (καθαρόν, ἄμικτον – Sympos. p. 211) a co nie mniej waż. rzeczy zmysło. o tyle są rzeczą, o ile w niej mają udział. Ale o tem późn. teraz zastanowi: 1° jak Plat. wyobr. sob. istnie. objekt. idei 2° jak. sposob. dusza je pozna.

b) Rozbiór Fedrosa.

Sokr. spotkaw. Fedr. ukrywa. pod płaszcz. mowę Lizyasza, wycho: z nim za mias: Znaleźl. nad. Ilissem cieni: Platan a pod nim miękka mura: Sokr: wygodn. się układ: a Fedr. usiadł. obok czyta dyskurs Lizya: (p. 227 – 231). Uderza w tym wstęp: miło: natu: który Plat. miał w wysok. stopn. ~~jak~~ a który była dość rzadk. w starożyt. poez: Unosi się nad cien. platanu, nad chłodn. ~~[illegible]~~ źródły: nad bujną wzrosta: doko: nad nimfeum w pobliżu, przyozdob. posągi: bogiń nad słodk. ciepłe: wietrzy: ponieważ który wtór: chórem cykad, nad wspania: i pulchną trawą. w rodz: Sokr: (bo ten mówi) Unosze: Plat: nad piękną przyro: wyda: się dziwn. Fedrosowi, to też zapytuje Sokr: dla niego nigdy nie wycho. za bramy mia. Charakteryst: jest odpowie. Sokr: Jestem chciwy nauki a pola i drzewa nic: mnie nie uczą, uczę się od ludzi w mieście. Ale gdy mi kto, jak ty, pokaże: manuskr. z mową, to może mnie po całej Attyce oprowa: jak głodne bydło, kręcąc. przed niem wiązkę liści.

Następn. dyskurs Lizyasza, który jest o miłości (~~p. 231 – 234~~). Słynny retor dowo: że raczej udzieli kochan. przyjaźn: spokoj: zimne: a rozumn: niż tego, który

afektu: gorącą miło: bo wraz miłość jest
ciemiś chciło: wierdo. przemija: a spokoj.
rozum. przyrzędz: jest trwałe i zasługuje
na uznan. i wdzięczn. (p. 231-234)
Sokr: krytyka. stow: Lizye: i nowe
improwizu: mowę o miło: która jest
antytezą do Lizyaszowej. Eros, Bóg
miłości jest szalony, podbija rozum i
wszad: ale coś w tem złego. Zapew:
są złe rodza. miło: któ. są jakoby ~~[illegible]~~ choroba
duszy, al że to są inne rodz: dobre, będą:
natchnie. przysta. od bog: Wiarą z miłości
jest szaleń i wyzwa: rozum i panują:
obyczaj, ale tu ~~[illegible]~~ zacho: ~~[illegible]~~:
że zła miłość wyzwa: z stow: i mię:
wszad: i obycza: coś gorsze: miłość
dobra, także wyzwala, to co jest, ale
na to, by stow: na jego mię: coś
lepsze: Stąd wnosi Sokr: że natchnio.
exaltow: przyja: powi: mieć pierwsze.
nad przyjaci: chłodn. i rozważn. (p. 235-241)

Chór: Fanyt... te rozpra: wypełnia
bliż. piąt. ogń dyalo: ~~[illegible]~~ są one tyl: przyszło:
do głowa. ~~[illegible]~~ wręczy: Sokr ~~[illegible]~~ skończy: mową panegi:
o miłości. szale, chce powró. do mia: Fedr:
błaga. go, aby porozst: pod cieni: drze:
do ~~[illegible]~~ potud. a upał ~~[illegible]~~. Sokr:
zgadza się ~~[illegible]~~ na porosta:
tem chęt. że nie ~~[illegible]~~ Fedro. lecz i jemu
zdaje się temat o miło. nie być wyczerp.

Dwie poprzed. mowy, t. j. Lizyasz i jego włas. wychodz. z błędn. punkt. widz., jak mówi przypusz.: że miłość połącz. z szał. może być bezwzględ. lub częściow. złem. Chce więc wyśpiew. palinodię tego co mówił dot.: i dowieść, że miłość zawsze jest rzeczą dobr.: bo zesł.: od bogów. Wszak szał może być zesł. darem z niebios, przykł.: tego szał apollinowy, który porwa: prorokin. kapłan. delfic. Każde przewidy. przyszłych wypad.: czy w Dodo: czy u Sybilli dzieje się w zachwy.: a zachwyt ten niewątpli. więc. wart od rozum. wszyst. Natchn. poety jest tak. szał. a któżby śmiał ubliż. temu darowi bogów? Tak samo i szał miłości okaże się rzeczą dobrą, godną: Ale chcąc to okaz.: trzeb. zbadać istot. duszy ludzk. (p. 243–245)

Tu zaczy. się wykł.: ~~niezwykłych~~ bardzo waż. następ. stronni. ~~nieśmiert~~: jedne z najpięk. jak: napis. założy. ekład.

Każd. dusze jest nieśmiert., bo to, co ma pierwsz. ruchu w sob. nie mogło nigdy się zacząć ani nigd. kończ. mieć nie będ. Rzeczy zaś, któ. mają swoich udziela: które są z zewn. porusza: zaczyn. się w cza. i w nim się kończ. Dusza zaś, która w czasie jest ruch., w nieustaj. działa. porusza inn. rzeczy, ale ona z nikąd nie jest porusza. bo ma pierw. ruchu w sob. Isto. duszy będz. ruch pierw.

nie pojęcia: jakim obdarz. są nasz materyi. (p. 245)
[Ten dowód za wiecznością duszy a parte ante i a parte post, dowodzi za wiele, bo zgwałcone prawo: dla której duszy każd. razem pow…
poświęca: z niczego stworzył. Filoz. nie mogłaby jesz. pojąć: o stworze. z niczego, stąd przyjmowane wiary: Choć dowód Plat. jest za zręczny: to jedn. nie tyczy się jego to, co zwykł. mówi. że kto za wiele dowo. niewiele dowo.
Siła jego w tem, że działa. duszy jest immanens, a działa. materyi transiens, że zat. pierw. w niej nie jest podob. do duszy: i nie może być skutk. duszy jak. u niej materyi:
Cenio. więc w stworzy. ten dow. Plat. Cyce: przetłum. go w VI ks. de rep: a pot. wciel: do I ks. Tusc. c. 23: quod semper movetur aeternum ē i t. d. aż do słów: nam haec ē propria natura animi atq; vis, quae si ē una ex omnib; quae se ipsa moveat, neq. nata certe ē et aeterna ē. Postó tea dowód, wota Cyce: w mieście: Licet concurrant oēs plebeji philosophi — sic enim ii, qui a Platone et Socrate et ab ea familia dissident, appellandi videntur, — nō modo nihil unquam tam eleganter explicabunt, sed ne h. quidem ipsum, quam subtiliter conclusum sit, intelligent. A pot. jako własn. konklu. dodaje: Sentit igitur animus se moveri, q. quum sentit, illud una sentit, se vi sua, nō aliena moveri, nec accidere posse ut ipse unquam a se deseratur. Ex quo efficitur aeternitas, nisi quid habes ad haec.]

„~~Rzecz~~Rzeczpospolita"

Πολιτεία jest niezawodnie najobszerniejszem lecz i najbardziej wykończonem z dzieł Pl[atona]: Obszernością dorównywa jéj księgi praw, poprawnością stylu, bogactwem treści, pięknością scenerii żadne dzieło Pla[tona] nie może być z nią porównane. Jeżeli Tim[aios] jest najciekawszem z pism Plat[ona] a zarazem najciemniejszem, to „Rzeczp[ospolita]" jest najdojrzalszem, a zarazem i najjaśniejszem. Rozpadanie na 10 ks[iąg] a dział[y] podzia[ł] i nie ~~pochodzi~~ zwołpiony od Plat[ona] ale bardzo stary i bo prawdopodobnie ~~po~~chodzi od Arystofan[esa] bibliot[ekarza].

Sokr[ates] wraca z Piren[eusu], gdzie pomodlił się do bogini i przypatrywał się uroczystościom ~~metyck~~ ~~Ateneów~~ Bendidiów. Spotyka go Polemarch, ~~zabiera~~ mieszkający w Piren[eusie], zabiera go przemocą do domu. Zaraz na wstępie rzuca się obraz prześliczny: Stary Kefalos, ojciec Polem[archa], (jemu wnieśono) po dokonaniu ofiary, odpoczywa w krześle oparty o poduszki a ~~do~~ naokoło ~~liczni~~ goście. Zaczyna z Sokr[atesem] krótką rozmowę przyjemną o starości, z którą warto porównać Cycer[ona] de senectute. Potem odchodzi, aby kontynuować ofiarę: a miejsce jego zastępuje syn Polem[arch]: Między nim a Sokr[atesem] zaczyna się właściwa dyskusja:

Bendidyów (τὰ Βενδίδεια) odprawiano na cześć bogini tracyjskiej Βενδις, która była rodzajem bogini piekieł.

w Któr. biór. udział: zobecni: Glaukon i Adeimantos, prawdopod. bra: Plat. i Trazymach, nie bar. sympaty. sofista z Chalcedonu. Zwraca się char. o ideę sprawiedl.: Powiedz. gdzieś Simonides poe: że sprawiedl. jest oddaw. każde: co się jemu należy – Któr. słowa Polem. tak tłuma: ~~zaw~~ zrządzaj: przyjac: dobre a nieprzyjac: złe. – Tu ~~zaraz~~ Sokr: daje długą a bar: delikat: analiz: pojęć, dobre czyn. i złe czynić a pod: rozważa się, kogo mamy uważać za przyjac: a kogo za nieprzyja. Gdy Polem. defin. zbita, miesza się Trazymach do rozmo: Zawsze pewien nieb. zaw. mają: defin. gotow: traktu. Polem. i Sokrat. z wielk. lekceważe: i jakoby ich cała dysku. nic nie była war: tłuma. im, że sprawiedl. jest to, co jest korzystn. dla mocniejsze:

* εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι, ἢ τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον (Lib. I. p. 338 c)

Kontent ze swoje. defin. i myśli, że Sokr. zabił, ale ten skrom. odpowia. że nie zrozum. defin. Zniecierpliw. Trazym. objaśn. w ten spos: W każde. społeczno. rząd tak. prawa daje,

jakie są dla niego korzyść: (Τίθεται τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον lib. I. p. 338 e) a ogła: że dla podwł. sprawiedl. jest przestrzeg. tych praw a niesprawi. jest przekracz.: - stąd w każd. społecz. to jest sprawiedl. co korzystn. jest dla władz. ustano.: (ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσι ταὐτὸν εἶναι δίκαιον, τὸ τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς ξυμφέρον) a że ~~[illegible]~~ władza jest zaw. silniej.: stąd wnosi. to samo sprawiedl. jest, co korzystn. dla mocniej. (πανταχοῦ εἶναι τὸ αὐτὸ δίκαιον, τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον lib. I. p. 339. a)

Sokr. na to: że władza ~~często~~ może się mylić i dać prawa dla niej niekorzyst.; jeżeli więc jest sprawiedl. ~~a że [illegible] jest~~ stosow. praw. to (będz.) często (to, co jest na niekorz. władz. niżli mocniej.:

Trazym: panujący, o ile jest panując.: nigdy się nie myli (τὸν ἄρχοντα, καθόσον ἄρχων ἐστί, μὴ ἁμαρτάνειν lib. I. p. 341. a.)

Tak jak lek.: lub arytmetyk lub gramat. nigdy się nie myli, o ile jest tem, czem go nazywa: (καθόσον τοῦτ' ἐστὶ, ὃ προσαγορεύομεν αὐτόν ibid. p. 340. e).

Sokr. przypom. tę subtel: dystynk: ale wyciąg.

z niej tak. wniosku: Lekarz w ścisłym znacz:

(ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἰατρός lib. I. p. 341 c)

dba o dobro chor; sternik: prawdziw. o dobr:

majtk. zatem i panujący: ~~[illegible]~~ troszczy się o ile jest ~~[illegible] samo [illegible] abstra: sztuka lekar:~~

rządzący: panujący: nie ~~[illegible]~~ troszczy się o swoj. korzy:

lecz o korzyści tych, nad któr. panuje (οὐδὲ ἄλλος

οὐδεὶς ἐν οὐδεμιᾷ ἀρχῇ, καθόσον ἄρχων

ἐστί, τὸ αὑτῷ ξυμφέρον σκοπεῖ οὐδ᾽ ἐπι-

τάττει, ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ - ib. p. 342 e)

Trazym. pobit. odpow: gwałtow: porównaj,

któr. [illegible] owiec [illegible] tak: Owczarze

hodują owce dla swego pożyt: a nie dla pożyt. ~~[illegible] o swoj. pożyt: a nie pożyt: [illegible]~~

owiec, tak samo panujący: uważ. poddan. za

tyleż owiec [illegible], z któr. ciągn. korzy:

jak największ: Sprawiedliw: wychodzi jemu na

korzyść, to jest mocniej. a na niekorzy: słabsz:

Tu więc wola niesprawiedl. jest zaraz. nagił:

a co sob: sprawiedl: to jest słuchać jego rozkaz.

są zaraz. niesnagił. ~~[illegible]~~ Sprawiedl. jest to, co dla mocniejsze.

jest pożyteczn. ~~jest sprawiedl:~~ a niesprawiedl. to co dla nas

pożytecz. i korzystn: (τὸ μὲν τοῦ κρείττονος

ξυμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν, τὸ δ᾽ ἄδικον

ἑαυτῷ λυσιτελοῦν τε καὶ ξυμφέρον - ib. p. 344. c)

Trazym. po swoim dyskur. chce opuśc. zebra.
ale inni go zatrzym. a Sokr. ~~zbija go~~ wykazu. w zros.
świet. (lib. I. p. 345-350) że człow. sprawie.
jest zaraz. dobr. i mądr: a niespraw. niemądr.
i złym, na co gdy Trazym. zgodz. się niechętn.
a nawet ~~z wielk. potem~~ tego napocił się dodaje: Plat. bo było
lato, Sokr: dalej przekonał go, że lib. I. p. 351
354) że niespraw: jest źródł. niemoc: a żadn.
społeczn. nawet rozbójn. nie może istn. bez pewn.
sprawiedl: Że zaś poprzedz. już zgodz. się Trazym.
na to, jako sprawiedl. jest cnotą i mądr:
przeto człow. sprawiedl. nie tyl. będz. silniej.
od niesprawie. lecz tak. szczęśliw: (ἡ μὲν
ἄρα δικαία ψυχὴ καὶ ὁ δίκαιος ἀνὴρ
εὖ βιώσεται, κακῶς δὲ ὁ ἄδικος. p. 353 e)
a zat. pożyteczniej: sprawiedl. od niesprawie.
(Οὐδέποτε),
(λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης p. 354 a)
Trazym. zupełn. pobity zgad. się na wszy:
i usuwa się od dalsz. dyskus. ~~Ale teraz kończy~~ Sokr: zaś chociaż
zwycięż: oświadcza że nie jest kont. z rezult:
rozpraw, bo dotąd jeszcze nie wie, co
to sprawiedl: Nie wiedz. zaś, co to sprawie.
ani wiedz. nie może, czy jest cnotą, i czy szczęśl.

jest ten, który ją posiada. Na tem kończy się Ks. I^a.

<u>Księga druga</u>: Wchodzi w rozmowę Glaukon, brat Plat.: Temu się zda: że Trazym. zbyt pręd. dał się pobić a chociaż nie podać: zarazem jego, zadaje jedn.: że Sokr. nie wykaz.: dosyć grunto.: jako pod każd. względ. lepiej jest być sprawie. niżeli niesprawie.: (ὅτι παντὶ τρόπῳ ἄμεινόν ἐστι δίκαιον εἶναι, ἢ ἄδικον Lib. II. p. 357 b) Ks. II^a

Wszystk.-co jest dobr.: może być trojak. rodz.:

a) albo je kocha: dla niego, bez wzgląd. na jego skutk.: (αὐτὸ αὑτοῦ ἕνεκα ἀσπαζόμενοι, οὐ τῶν ἀποβαινόντων ἐφιέμενοι) n.p. radość, rozkosze nieszkodli: i t. d.

b) albo je kocha: i dla nie: i dla jego skutk.: (ὃ αὐτό τε αὑτοῦ χάριν ἀγαπῶμεν καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ γιγνομένων) n.p. rozsąd: wzrok, zdrowie i t. d.

c) albo go nie kocha: dla niego, ucz.: nie lubi: ~~albo~~ ale go ~~kocha~~ szuka: dla jego skutk. korzyst. (αὐτὰ μὲν ἑαυτῶν ἕνεκα οὐκ ἂν δεξαίμεθα ἔχειν, τῶν δὲ μισθῶν τε χάριν καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα γίγνεται ἀπ' αὐτῶν – Lib. II. p. 357. c.d.)

np. gimnastyk: sztu: lekar: wine sposo:
zarobków. i t. d. „Do których z tych trzech rodza:
o Sokr. zalicza sprawiedl.?" Pytan. sięga:
do głębi rzeczy. Sokr: choć co do pier. zarzuca.
że nie wie, co to sprawiedl: odpowia. jedn. bez
namysł. że należy do 2ej kla: a tem daje
do poznan. że ma jakąś ukryt. defin. tej
cnoty.

Glau. ~~[illegible]~~ odpiera, że więk: który: sprawie:
w 3ej klas: t. j: uważa ją za rodz. trzeci,
którem podaje: się dla nagrody z niego płynące:
i dla dobre. opin: ale bynajm. dla niego sam:
Była to opin. także Trazym. ale dał się
pobić a Glauko: się zdaje, że może przyjść
mu w pomoc dobre: argum: Powie więc,
1º jakie jest powszech. mniem. o początk. sprawie.
2º że wszys: który o nią się ubiega: nie rob:
tego z przekon: żeby ona była czemś w sob.
dobr: lecz czemś koniecz: (ἐπιτηδεύουσιν
ὡς ἀναγκαῖον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἀγαθόν.)
3º ~~potrze~~ że słusznie tak robią – a z tego
wyni: że daleko lepsz. jest życie niesprawie.
niż sprawie: (πολὺ γὰρ ἀμείνων ἄρα
ὁ τοῦ ἀδίκου ἢ ὁ τοῦ δικαίου βίος, ὡς λέγουσιν – ib. p. 358 c)

Glauk. w gruncie nie podziel. tyst mniemanie ale woli się ich waryci: aby od Sokr. usłysz. gruntow. ich odpraw:

Wykład Glauk.: ~~Fakt~~ mniej więcej (Lib. II. p. 359–362):

Mówią wszyscy, że ~~matur~~ czynić niesprawiedl. jest z natur. dobr. rzeczą a złą rzecz: doznaw. niespraw. że jak więcej jest złem doznaw. niespraw: niż jest dobr.: ją wyrządz. Wziąw: więc na siebie obie rzeczy, zniesdz. ludz: że najgorszym: ani czyn. ani nie doznaw. niespraw: a to wyraża: w ugodzie której owoc: są praw: Istot. więc sprawie: jest w środ: międ. tem co najlep: a tem co najgor: Najlepsz: jest: ἐὰν ἀδικῶν μὴ διδῷ δίκην – najgorsz: ἐὰν ἀδικούμενος τιμωρεῖσθαι ἀδύνατος ᾖ. – że zaś jedno i drug: niemożeb: więc ukocha: sprawiedliw. jako coś pośredn. międz. jedn. i drug: nie jakoby była w sob. czemś dobr: lecz ~~dla~~ albo: ~~tych których nie ...~~ cenion. jest dla niemożebn: wyrządza. ~~mogą~~ krzywd: – τὸ δὲ δίκαιον ἐν μέσῳ ὂν τούτων ἀμφοτέρων ἀγαπᾶσθαι οὐχ ὡς ἀγαθόν, ἀλλ' ὡς ἀρρωστίᾳ τοῦ ἀδικεῖν τιμώμενον (Lib. II. p. 359. b.)

Jest więc ugoda owa i oparta na niej sprawiedl.

wynik. stąd: bo gdyby ludz. byli ~~dosyć~~ silni, aby mogli bezkarn. wyrządz. niesprawiedl. a międz. się nie obawiać. toby byli szaleni, gdyby zawarli podob. ugodę. —

27.

Jest więc człow. ciągn. dalej Glaukon, sprawiedl. przez przymus, ale nie dla zamiłow. cnot. a objaś. to bajką o pierścien. Gigesa. Gdyby spraw. człow. i niespraw. mieli podob. pierśc. obaj w tej sam. mierz. popełnia. by niespraw. bo pokus. byłyby nad ich siły. Wszys. by zrozu. to pochwale. Konkluz. taka: οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος -(p. 360 c)

Chcąc zrozu. orzadz: czy prawd. jest, co mówi Sokr: że niespraw: zaw. mniejsz. od sprawie: należało: tak kwest: postaw: wedł. Glauk: Weźmy człow. niesprawie. którem się udaj. każd. niespraw: kompletn. złoczyńcą: który tak jest zgrabn. i tyle ma środk: działa. na opin. publ: że u wszystk. uchodz. za człow. najsprawiedl: Weźmy zaś człow. najzup. sprawiedl. i porząd: który jedn: przez wszystk: jest mian. za niespraw. i nieuczciw. i odpowied. traktow: Tyl: w tak. hypot. potrafi. orzadz: czy sprawiedl. jest wyższą od niesprawiedl. Bo dopóki bierzemy: człow. sprawie. który u wszystk. ma reputa: sprawiedl. i odpowie. zachowa. nie można wiedz. czy on jest uważ: dla sam. sprawiedl. czy też dla różn. korzyśc. które

dobra opin. u inn. jemu sprowadz. W takim

raz. nie może być wątpliw. że niespraw. jest

szczęśliw. bo oprócz ~~korzyś~~ ~~towarzysz~~ ~~satysfakt.~~ korzyści materyal. płyną:

z czynie. złe, ma on wszystk: korzyść. towarzysz.

dobrej opin: a jeśli. bogow. na niego o się gniewa.

ma on dosyć środk: aby święt. ofiar. gniew

ich przebłag. Sprawiedl. atoli. przeciw: musi

wszyst. cierp. niespraw: musi znos. wszystk. ujemn.

następ: złej opin. jaką o nim mają obywat:

A nawet przyjaźń. bog: nie potrz. sob. zapewn.

dla bra: środk. Z wiel: urko. swoją i po nie

cza: przekon. się, że przyjaźń bóg. i ludz. a zat. i nas:

nie zależy od tego, aby być sprawiedl. lecz

aby nim się wydaw. (παρὰ θεῶν καὶ παρ'

ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι

τὸν βίον ἄμεινον, ἢ τῷ δικαίῳ – Lib. II. p. 362 c)

Glauk. skoń. a jego rozumo: podejm.

brat jego Adeimantos (Lib. II. p. 363-368)

Że Glauk. ma racya, powi: dowodz. cinem.

Którz. chwa: sprawiedl. a potęp: niespraw.

Cóż mów. n.p. ojcowie synom: nie że sprawiedl.

jest w sob. dobr. rzeczą, lecz że jej praktyk.

przyno: wielk: korz: u ludzi dobr. opin.

honory, urzęd. bogact. żon. i t. d. u bog. zaś
najrozmaitsz. nagro: Niespraw: zaś przynależ. wam
u ludz: ciągł. niepowodz. u bog: kary najsurow.
Tak. argum. ojc: synów uczone. do sprawiedl.
a odstra: od niespraw. O warto: wewnętrz. spraw.
nigdy nie ma mowy, tyl: o warto. jej następ.

Z drug. stron: wielbicie. sprawie. szczegól.
poe: powtarza: bez ogród. że ~~dobre~~ cnot. ta
choć piękn. jest nie mniej trudn. i przykr:
niewstrzemięźl. przeciw. i niesprawie. za ~~słodk.~~ przyjem.
i łatwe do prakty. a tyl. wobec opin. i prawa
brzydkie: Łatwo powszechn. niesprawiedli. czyny
uważa. za pożyteczn. od sprawiedl. a ludzi
złych, byleby bogat. i potężn. mają za
szczęśliw. i publ. i prywat. Tychże: honorz.
otacza: przeciw. pogardz. słab. i biedn:
choć nie przeczą że owi są lepsi od tamt.
Co więc: sami bogo: jest. mówią, wiele ludz.
dobr: nasyła: nieszczęś. i życ: ~~złe~~ biedn. a złym
przeciw. los gotu. Zręczni ludz. potężn. łatwo
być w dobr. stosunk: z bogi: na to tylko
jest ofiar. i zaklęć, nieprzystęp. biedak.
Stąd: tak: rzecz, powied. rob. młodzież.

Żyć sprawie. jest ciężk.: a na nic się nie
zda, jeżeli nie towarzy: dobra opinia. Jeżeli
ktoś niespraw. może tę opini. uzysk.: a
pot. sob. zachow.: co nie jest niepodobn. To będzie
mieć życ.: zupeł. doskon. szczęśliw. zatem
nie opier. się na rzeczyw. lecz na pozorz. czy.
na opin. jaką mają inni o nas. Należy więc
potępi. rzeczyw. pożyt. niesprawiedl. z pozor.
lub sława
sprawiedl. ~~[illegible]~~. Jest to trud. ale każd.
waż. sprz. trudn. jest: za pomo: przyja-
i uzysk. można wszystk. dokaz. Tak. będz.
usprawied. młod. a energ. ludzi. Ci zaś któr.
dla wrodzo. jakiejś bosk. natury niecierp. niespraw.
lub dla nabyt. mądr. jej unika: będą sprawiedl.
z inn. nikt nie będz. sprawiedl. chyba dla brak.
odw.: lub dla staro: lub dla inn. jak. słabo.
ści wyrządz.: niesprawiedl. dla tego, że już
zaś jej robić nie jest w stan. (τῶν γε
ἄλλων οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλ' ὑπὸ
ἀνανδρίας ἢ γήρως ἤ τινος ἄλλης ἀσ-
θενείας ψέγει τὸ ἀδικεῖν ἀδυνατῶν αὐτὸ
δρᾶν p. 366 d) Ale gdy któr. z nich do
władz. dojdz. to zaraz staje się niespraw.

Hist. Fil.
18

To też nikt nie chwa: sprawiedl. dla niej samej, nikt nie gani dla niesprawiedl. dla niej, lecz każdy pierw. chwa. a drugą gani dla jej następ. i korzy. lub niekorzy. + Ty zaś Sokr. oświadcz. że sprawiedl. jest dobr. nie tylk. dla mo. następ. lecz tak. sama w sob. a więc prosz, wytłóż nam, nie tyl. że sprawiedl. jest lepsz. od niesprawi. lecz tak. wytłóż dla czego obie same przez się, gdy w kimś przebywa: jedna jest dobr. nasz. a dr. zła (τί ποιοῦσα ἑκατέρα τὸν ἔχοντα αὐτὴ δι' αὑτὴν ἡ μὲν κακόν, ἡ δὲ ἀγαθόν ἐστι p. 367 b)

+ Nikt zaś nie zastan. się nad tem, że sprawiedl. przebyw. w duszy jest największ. dobr. bez wzgl. na jej następ.: a niesprav. największ. nieszcz.:

Sokr. przyjmu. zaprosz.: a zacznie 2 ks. i poświęc. 8 ksiąg: zamierz. odpowiedz. na pyta: Sokr. miał. dowieść, że sprawi. nie tyl. w skutk. swoich jest korzyst.: lecz bez wzgl. na nie, sama przez się sprawia wielk. korzy.: duszy, w której przebyw. Że tak samo niespra: sama przez się przyno: wielką szkod. duszy. Ogrywi: aby to wykaz. potrzeb. pozna. istot. spraw: Pierwsz. więc pyta: co to sprawiedl: ale Sokr. nie chce wprost na nie odpowie: lecz pokaz. jej rozwój i działa. nie tyl. w duszy jedn. człow. lecz całe. państ: lub miast:

jak mówi: Grecy. Miasto jest więk: od jedn. człow.
a zat. więc: jest sprawiedl. w tem co jest więks.
i łatw. ją tam poznać: (Ἴσως τοίνυν πλείων
ἂν δικαιοσύνη ἐν τῷ μείζονι ἐνείη καὶ ῥᾴων
καταμαθεῖν – Lib. II. p. 368 e)
Najpierw więc, jeśli łaska, szukać będzie: w
miast: jaką jest ona a potem zastanowi się
nad nią w każd. z osobn. śledząc podobień. więk.
rzeczy w idei mniejszej: (εἰ οὖν βούλεσθε,
πρῶτον ἐν ταῖς πόλεσιν ζητήσωμεν, ποῖόν
τί ἐστιν, ἔπειτα οὕτως ἐπισκεψώμεθα καὶ
ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ, τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα
ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες
p. 369 a) Sokr: więc rozsze: kwest: a
zamiast proble: etyczn. w ścisłej znacze:
podnosi on proble: polityczno-socyolog. w
ramach naprzeczw: Wyłoży nam, skąd się
wzięło państwo i jaka forma państwa jest
najlepsz: i najodpowiedniejsz: przeznacze. moral.
ludzko: –
Miast. powsta. z potrze: bo nikt sob. nie wystar.
Jed. od drugie: bierz. a w zam. jemu coś daje
i tak zbiera się wielu razem i zakład. miasto.

Tak więc miasto stworzy nasza potrzeba. (ποιήσει δὲ ὡς ἔοικεν ἡ ἡμετέρα χρεία Lib. II. p. 369 d)

Pierw. i najwięk. potrzeb. jest żywn. pot. odzie mieszka. odzie. i t. d. Stąd podział pracy.

Sokr. twierdz. że lepiej jest aby jed. zajmow. ~~jednem.~~ się wytworz. uprawą roli, drugi stawia domów, trzeci sporządz. odzieży i t. d. (p. 370. Że wzrost. ~~miast~~ potrzeb przybyw.: więc: rzemiosł. i zajęć. zjawia się kowale, cieśli, pasterz: pot. targi, pieniądz. kupcy, sługi i robotn. wielk. rodza. Zastanow. co uwag. że Plat. tut. nie wymien. niewolni. Opisu. pot. kolor. życie. stosun. ... i peln. prosto: w tym pierwotn. mieśc. patryarch. gdzie ludz. żyją dla. i ... a ... zaberaj. ... potrzeb. ... Sprawiedl. i niesprawiedl. będą się objawia: w ... wzajemne: wymienia usług ~~ile razy chodzi~~ ~~o zatatwie~~: Gdy Sokr. zechwy: się obraz. tego miast. prost. i zdrowe: w którym potrzeb. są nieliczn. i łatwo zaspokoj: zrobi Glaukon uwag. że w tak. miast. ~~dobr. tła~~ ludz: nie żyją wiele lepiej od wieprz: przechodz. więc Sokr. od ~~tego~~ miast. zdrow: do miast: trawion. zbytk: czy: ...

w któr. są kanapy, stoły, drog. sprzęty i przyjma.
kadzidła, rzeźby i obra.: złoto i kość słoniow.
aktor. i muzyken. poeci tancerz: i jubilerzy.
W tak. mieś. są ~~już~~ nagromadz. wszystk.
środ. użytku: ale też wielk. źródło nieszczęś.
społeczn: A najpierw wojna. Gdy miast. ~~=~~
większemu ludn: niż wyżyw. może, zmuszo. jest
sąsied. zabier. grunt. a ci zrob. to samo, gdy
u nich wzrośn. ludn: Tak więc zbytk: a za nim
idąc: wzrost ludn. jest przyczy. wojny. (p. 373)

Wojna wymag: żołnie: a że podział pracy:
jak wyż. się rzekło, jest warun: jej powodzen:
przeto i żołnierz nie powin. się niczy. inn. zajmo:
prócz rzemiosł. wojensk. Stan żołnierz. (φύλακες) powin.
różnić się z ludzi działa. staran. wychow: aby
nie tylko znali się na swoj: kunszcie, lecz
mieli takie cnot: wszystk: Powin. być dla
domow. być łagodn. dla obcych straszli:
(δεῖ γε πρὸς μὲν τοὺς οἰκείους πρᾴους
αὐτοὺς εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους χαλεπούς
p. 375 c) — na kształt szlachet. bytan.
które gdy widz: nieznajom. rzucają się, choć
im nigdy nic złego nie zrob. a gdy znajom.

Tanna się, choć im nic dobr. nigdy nie zrob. (p. 376 b)
a że odróżn. znajom. od nieznajom. jest rzeczą
wiedzy a wiedzy nie mają ~~bez~~ filoz: przeto
każdy φύλαξ powin. być filoz. i chciw. wiedzy
φιλόσοφον καὶ φιλομαθῆ αὐτὸν δεῖν εἶναι
p. 376 c) Oczywiś. nikt nie wróży się ani notl.
ani filoz: (trzeba go wychować takim a tak.
zaraz we wskp: swej idealn. niezypow: zysty:
się Plat. z kwest. wychow: kwestya tem
pilniej: im więcej od niej zależy bezpieczeń.
grodu. Boć żołnierz: mają być ludźmi filoz:
przez nich w mieś. nikt się nie zna na niemcoś.
wojenn: wielk. więc grozi niebezp: że jeżeli
będą ~~źle~~ niedołęzn. - nie potrafią obron. miast.
a jeżeli za dzielni, ale złych naturą to poszali:
i zięb. i wraje: tych któr. mają bron: (porówn. p. 375 c) ~~Należy~~
Należy przeto wychow: ich. ~~pod~~ obor. względ.
starannie.

Τίς οὖν ἡ παιδεία; pyta Sokr. (p. 376 e)
one podwój: umysło: μουσική, ciele: γυμναστική -
każd: Ateń. uczył się muzyki t. j: literat:
i nauk specyaln: a zwłaszcza i muzy: w znacz.
właściw. uczył się gimnast: t. j. sztuki wojenn.

Wynika. to z potrzeb: ówczes. społeczeń. w której
każd. obyw. był powin. umieć mówić i bić
się. muzyk. usposabia. go do pieśn. gimn. bohat.
Wychow. dzieci. zaczyn. się od muzy. a że muzy.
obejmu. mowy bajecz. i mowy prawdz. zaczyna
zaczyn. od pieśn. t. j. od mitol. ~~Młodź~~ Wiadom. że
dzieci greck. uczy. się czyt. na Home. i że
bajki o bog. były pieśn. pokarm. dla ich dusz.
Tutaj wielk. odstęp. się niebezp. które. Plat.
gruntow. poświęc. uwag. (p. 377 - p. 383)
Podania (o bogach narodo.) i pokrew. a ~~za ich~~ bardzo jeszcze
dzieciń. poet. przepełnio. były opowiada. niedorzeczn.
Nawet. wielki. Home. lub Eschyl. nie mógł
nie uznać, że świat bog. i półbog. przez
nich stworzo. lub odtworzo. według fizyolo.
ludzk. jest z gruntu. niemoral. i że niepodob.
jest na takich. wzor. wychow. młodz. duszy.
Już wcześ. Xenofan. wystąp. gwałtow. przeciw
mitol. uznaw. fałszyw. i niemor. o bóstw.
pojęć. Plat. z surow. nie mniej. poddał
ją pod cenzur. nieubłag. „Nie pozwoli. aby
dzieci słucha. bajek. przez kogokol. wymyślon.
a przyjmowa. do dusz swoich zasad. najczęś. przeciw.

typu, który mieć mają w wieku dojrzał. Żadn. zgoła tego nie dopuścim. przyrzeka: Adeimantos" (p. 377 b) Należy więc podd. krytyc: wszystk. baśn. wielk. i małe, a tylk. wybra: dozwol. matk. i niańk. opowiad. dzieć. aby kształc: ich dusze, wszystk. inne (będą) wyłączone z państ. Taka jedn. krytyka jest niemożeb. bez jakie: uprzedn. typu, do który. trzeb. wszystk. bajek i poezy. mitol. stosow. się powinn. Takie więc będą typy teolo: do który. poeci stosow. się powinni: οἱ τύποι περὶ θεολογίας, τίνες ἂν εἶεν; Tyle: trud: zostanu. w świe: starożyt: który nie miał dogmat: ustalo: Plato. rozwiązu. trud. trafn: Bóg jest dobry, nikomu nie szko. nie czyn. nie robi (ἀγαθὸς ὅ γε θεός... βλάπτει οὐδαμῶς... ὠφέλιμον τὸ ἀγαθόν... αἴτιον ἄρα εὐπραγίας - p. 379 b.) Wszyst. co się dzieje dobr: należy odnos. do boga, wszelk. złe zaś do inn. przyczyn a nigdy do bog: (τῶν μὲν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον, τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἄττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν. p. 379. c) Nie mogąc ~~ich~~ wszystk. myśl. Plat. o typu przedmio. powtórzą.

doda: jeno: że jego ... : „Istota kłamst.
nie była od bog. lecz od ludzi tak. jest znienawidz.
(τὸ μὲν δὴ τῷ ὄντι ψεῦδος οὐ μόνον ὑπὸ
θεῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων μισεῖται
p. 382 c.) Nie masz żadn. przycz.: dla któr.
bóg by kłam: (οὐκ ἄρα ἔστιν οὗ ἕνεκα
ἂν θεὸς ψεύδοιτο – p. 382 e) Pod każd.
wzgl. ~~Bog~~ bóstwo jego prost. i prawdz. w
czyn. i słow. i ani samo się nie zmien. ani
inn. nie zwodz. (κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν
καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ, καὶ
οὔτε αὐτὸς μεθίσταται οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ
κτλ ibid.)

Księga trzecia: Jeżeli szkodl. są dla młod.
umysł. baśni o bog: to nie mniej szkodl. baśnie
o Hadesie. Żoł. nie będz. odważn. jeżeli się boi
śmierć. a śmierć. będz. się bał, jeżeli wierzy
w to, co poeci wszystko o świe. podziem.
zwiastu: Homer zaś, maluje: ponure
kolory. świat podziem. w Odyss. XI.
Nie masz okropniej. odpow.: ~~nad~~ od tych cieniów
wstawych i bezwiednych, któr.: krew czarną
wypiła z dołu, na do być: na krótk. pamięć

i przytom. wra: aby rozpacz: nad swo. losem

strasz: Cień Achill: powie: (XI, 489 ~~i nast.~~ 491):

„Wolałbym do dzierżawcy iść pod biedną strzechę

Na parobka i w roli grzebać z ciężkim znojem,

Niż tu panować nad tym cieniów marnych rojem"

Lub Odyss. XXIV. 6 i nast. jak bóg Hermes

sprowadz. dusze zabitych przez Odyss: gach:

do świa. podziemn. Bóg

Tą laską spędził dusze, z szmerem się porwały,

Podobnie nietoperze w norach ciemnej skały,

Byle jeden z nich odpadł od długiego splotu

Z piskiem się porywają wszystkie wraz do lotu,

Z takim piskiem te dusze pomknęły tuż w ślady

Za wybawcym Hermesem w podziemne posady,

Mknąc mimo Okeanu, Leukady skał stromych,

Bram słonecznych i mimo siedzib snów znikomych,

Aż się na Asfodelu dostały murawę

Gdzie mary nieboszczyków zamieszkują blade.

Plat. robi drapn. uwag. że to wszyst. poety:

a dla stum. przyjem. do słuch: ale im poetyczn:

jest, tem mniej przydat. dla młodzież. i dla

mężów którz. powinn. być wolny. i więc od

ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν

śmierć . obaw. się niewoli (οὓς δεῖ ἐλευθέρους

εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους Lib. III. p. 387. b)

Tak samo należy z utworów poety; przemaw.

do uczuć. młodzież. usuw.: narzeka.: i płacz

szczeg. mężcz. n.p. rozpacz Achill. u Homer.:

gdy ~~odbierze~~ ~~się~~ wiadom. o śmierć. Patroklosa - Il. XVII. 22-27)

„Rzekł; Pasiadego pokryta żałoby czarna powłoka

Obydwiema rękoma chwyciwszy za czarną kurzawę,

Głowę dostojną posypie i piękne zeszpeci oblicze;

Czarna jak popiół kurzawa na pięknym obległa chitonie

Sam zaś wpośród kurzawy, ogromny na wielkiej przestrzeni

Legł i rękoma lubemi swe włosy targając zeszpecił.

Gdy usłysz. jękow jego doszedł: podmorskie

Łonie do matki jego Tetydy i mieszka: z nią

Nereidek, wtedy ot ..... wszystkie

Biły się w piersi, lecz Tetys poczyna żale rozwodzić" (Il. XVII. 50)

Poezya greckie, epicz. i tragicz. przepełn.

lament: bogów i bohater:

Taki niemierz. wybuch. smutku i rozpacz.

mogą być. szkodl.: wpływ. na dusze żołnierz.

który powin. i wtem. śmierć. i śmierć.

swoi - najbliższ. uważ. za rzecz małą a w żadn.

razie za nieszcz.:

Tę sem. Kryty. wzorą: Plat. do wszystk. im.
afekt. Bog. i bohat: w poezy. greck. śmieją się
bezmierny, do rozpusty, za niewstrzemięźli. w
wartowan. w nieg. miłości. w bran. podarun.
w nienawi. i zemści. w pogardz. im. i
chciwo. i okrucień. Plat: obnaż. ~~przy~~ szkod.
te moraln. bez: poezy. greck. (Lib. III. p. 390 – 392)

Jedn. nie na tem kon. Plat. skrytykow.
treść greck. poezy. i wykaz. jej wadliw.
stro: puszcz: do formy poez: i znajdz.
że one winier, neb rozstaw. do życie: (p. 392 – 398)
Poezya wreł: jest albo liry: gdy poet. mówi
własn. imien. albo dramat: gdzie poet.
przyjmu. na się różnych osób maski i w ich imien.
mówi lub epicz. or. mięsza: gdy poet.
raz. w swoj. imię. opowiz: raz. wprowadz.
mówiąc. lub opowiada: innej. osoby. Inn.
słow: każd. poez: jest albo czyste opowiz:
(διήγησις) albo naśladow: μίμησις J.
i pra aktor. albo z obu zmięsza: Plat.
z niektych. poez: trakt: dramat. poez:
i wszystk. co do niej jest podob. a długa
jego argumen. na to wycho. że sztu: dramat.

nie może być wierszpis: w naszrzpos: bo on jest
ciągł. kłamc: Każd. obyw: powin. jedn. rzecz
dobr. umieć: a że naśladow. tył. też może dobr.
który dobr. rzecz zna, jakże pomyśl: że ten
sam człow: potra: nie pozwoli: być dobr.
i tym samem: żołn. i kobie: trzeźw. i pijan.
Wszystk. to niegodn. człow. a szkodl. dla
młodzie:

„W nasz: rzeczypospo: (p. 397 e) szewc
będz. szewc: a nie zaraz. sterow., roln. rolnikiem
a nie prócz tego także sędzią, żołn. żołnierzem
a nie przy żołnie: także dorobkowiczem
Jeżel. zaś (mówi Plat. z niejakąś ironią)
przyjdz. do nasze. miasta człow: z tak. potęgą
mądro: że potra. być wszystk. i naśladow.
wszystk. a będz. chcz: nam przedstaw. swoje
poezye, wted. ukłon. się przed nim, jako
przed człow. święt. i podziw. godn. i przyjemn.
ale powie: mu, że tak. człow. w mieście nasz.
nie mam i być nie wolno. i odeślem. go do
inn. miast: oblaw- mu głow. wonną maścią
i wełną uwieńczyw. sami zaś używ. będz.
poety surow. i mniej przyjemn. który nam

35.

z porządk. opowie mitó a następ. w mow. umiarko-

wanow. a to co mówi, mówić będz. w tych

form: jak: u porządk. uświęcił. praw: gdy

poświęciś się wychowy. żołnie. (Lib. III. p. 398 a. b.)

Tę sam. kontrol. surow. rozciąg: Plat.

także nad muzy: (Lib. III. p. 398. c – 403 c)

Zabrania używ: (Ἰαστί) (Λυδιστί)

(Joństkiej i lidyjsk. harmon.: bo tam ta

jest miękk: i do biesiad zastósow: ta jest

płaczliw. i kobie: dla żołnie. jest tylk:

przydatn. doryc: harmo: (Δωριστί) i frygij:

(Φρυγιστί) a i dwa instrum. muzy:

lira i cytra (λύρα καὶ κιθάρα) a

paster. do zabaw wiejs: zostaw: się piszczałki:

(σύριγξ). Obszern. rozwodź. się nad wpływ.

muzy: na rozwój ducha. Harmon. i rytm.

muzyk: gdy przenikn. duszę, dają jej dobre

ułoże: εὐσχημοσύνην, a przez takie wychow.

staje się człow. piękn. i dobr. καλὸς τε

κἀγαθός – Najpiękn. cnot: wstrzemięźl. odwa:

wspaniałomyśl: i t. d. są dziećmi muzy: bo

każd. cnot. jest harmo: a harmo: rodzi muzykę.

Nie mniej: surowo. ustawa Plat. gimn. (p. 403. d. – 412 a)

Jest ona tem dla ciała, czem muzy: dla duszy.

Jak muzy. nie być prost: wolu. od unelt..

przeraz. ciklido: miękko. tak gimnas. ma

być prost: niezyskarztw. i ma: dać zdrow.

i it. Gimnast jest wostr. muzy: (obie powinn. być prost: + gdzie

+ bo prosto: w muzy: daje duszo. wstrzemięźli.
a prosto. w gimn. daje ciałom zdrowie

one każdz: tem nie potrzeb: zakła. gmach.

sądow. cuż szpital. ἀκολασίας δὲ καὶ

νόσων πληθυνουσῶν ἐν πόλει ἆρ' οὐ

δικαστήριά τε καὶ ἰατρεῖα πολλὰ

ἀνοίγεται – p. 405 a. Złego i brzydkie

wychow: w mieś. nie mozn. znale: silniej:

dowod. jak nad ten, że lekarz. i sędzio. dostarcz.

potrzeb. nie tylk: ludzie podli i niemiesta.

ber nav. ci ktorz. chcą uchodz. ze dobre

wychowa. (p. 405 b..)

Gimnast. a z nią potarzo. dyetą + mają lekar: nob. niepotrzeb. (Sztuka Lekar: tylk. potrzeb. na rany i choro: (p. 405 d.) zrezta z leku. ż... i z mnóstw. chorob przez nich wymyślo: (wiedz. że nawt: Hippokrat była wtedy w peln. rozkwi.

+ Ale do dyet: przypomi. Plat. ze u Hom: bohat. choć ned morz. oborni: nie (jedz. ryb, tylk. prost. na pieczeni z rożn. bez przypra. i korzeni (p. 404 c)

(dodaj Plat. z wierszyk. twierdz.)
W nar. mieś. każdy ma swoje zając

nikt nie ma czas: aby chorow. przez życie

źle i lecz. się ciągł: ovd... [illegible]

διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ - p. 406 c.)

Nikt nie ma cza. leczy-się ciągł: jeż: cia: nie może powró. do zdrow. niech umrze. (p. 406 e)

Było z upodob. Eskulapiu: (Ἀσκληπιός) który nie podejmow. się leczy. ludzi chorow: u dobre, bo wiedział, takim nie tyl. przedłu. żywot nędzn: w ciąg. który płodz. dzie: takie stab. lub chor. a to nie było pożytecz. ani dla nieg. ani dla miast. (p. 407 e)

Szt: lekar: powin. postęp. jak władz. sędzia: ludzi z dobr. ciał. i dobr. dusz: powin. pielęgno. a ludzi mają: wiele defekt. nieuleczal: powin. pozwol. umrze. tak jak tych się zabij. ludzi z duszą bezgdt. i szkodliw. (p. 409 e)

Gimnast. daje ~~ciał~~ wyłącz. siłę ciał i duszy. Pod tym względ. jest ona niezbędn. uzupełn. muzy: Sama gimnast. robi człow. dzik. i gwałto: a nie daje mu wykształ. umysł (Lib p. 411 D), muzy. sama robi go miękk. bojaźliw. ont. niezdol. do pra. twar. trzeb. zat. miesza. je raz. umiejęt. (ἡρμόσθαι δεῖ αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας - p. 410 e)

Z stanu żołnie. Tak staranne wychow.
należy wybier. na nadzo. (ἄρχοντες). Powin
być wstrzęp. ~~silni~~ zdolni, dbali o dobro mias. (p. 412 c)
Należy ich poddaw. najpoważniejszym i najtrudn.
próbom a tylk. wtedy oddaw. im rządy mias.
gdy wyszli z wszystk. zwycięz:

Archonci raz. z żołnie. prowad. w koszar.
życ. prost. i surow. (p. 415-417) bacząc
zaw: aby w ~~kraju~~ obywat. panowa: zgod: i pokój
a grani. bezpiecz. były od najazd. Plat. opisu.
szczegó. ich życ. wspólne (twar. i prost: bez majęt.
osobist: bez wygód, dozwolo. niższ. warstw.
bez wyjątk: złyt. nawet nie ubrać. nie wolno
im mieć ani sreb. ani złot: bo powie: Plat.
powinn zaw. być pomni, że ich dusze są w
częśc. złepio. z bosk. złot: srebr, któr. nie należy
mięsz. z doczes. złot. ~~Opow.~~ Wymyśl. Plat. mit,
celem utrwale: braterst. międz. obywate. że
wszys. rodzi. się z ziemi (ἡ γῆ αὐτοὺς μήτηρ
οὖσα ἀνῆκε - p. 414 e) a różnią się tyl.
tem, że niektór. dusz. zawier. nieco złota,
inn. sreb. inn. nareszcie żela lub miedź.
Dusze pierw. są przezna. na archont. drug. na

żołnie. trzecich na rzemiesl. rolni. i t. d. (Lib. III p. 414-415)

Księga czwarta (p. 419-445) Na uwag. IV Lib. quartus
Adeimanta, że stróż. czy żołnie. będą najnieszczęśl.
z wszystk. obywat. bo mocną wszystk. trud
a nie wolno im więcej życi. sam. przyjem. które
są dozwolo. inn. Sokr. odpowie. że oni są
szczęśl. bo mają życ. ile potrzeba. a zresztą
nie chodzi o to, aby oni byli szczęśl. lecz o
szczęś. miast. chodz. W nasz. mieście musi
każd. obywat. spełnić swoję powinn. specyal.
a może być takież przyjem. więcej które się
zwierzać z tego dowiedz. stron. Jak roln. nie może
orać w długi. stroiś. szat. ani garnca.
nie może lepić swoich naczyń podrze- urzędy wyparc.
Tak samo stróże praw i miast. (φύλακες
νόμων τε καὶ πόλεως p. 421 a), gdyby
podkrad: się uczucie. z ich stan. nie zgadza.
się, zniszcz. by miast. Będą zaś dobr. stróż.
tylk. wtedy, gdy poprzest. na swoj. utrzym.
skromn. ale wystarcz. ...wan. dale. od bogactw
jak od nędzy.

Stróże będą uważ. nad tem, żeby w mieści
nikt nie był ani bogat. ani biedn. bo pierw

pogard. rzecz. jak prawn. uczą. Kar. obyw. się

psu. (ὑπ᾿ ἀμφοτέρων δή, πενίας τε καὶ

πλούτου, χείρω μὲν τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα,

χείρους δὲ αὐτοί. p. 421 e) Ich zada.

tedy: czuw. aby miast. było niezbyt jedn.

a nie podziel. na fakcye lub warst. sob.

nieanist. aby się nie rozs.: w wychow.

muzy. czy gimnast.; aby obyw. były

dobre, aby prawodaw. było sprawiedl. i zdo

w wszystk. uwagół i t. d. (p. 425-426,

Nareszc. prawda: relig. ma zaw. ścisł.

stosow. się do orzeczeń Apoll. delfic.

Budowa: świąt. i ofiary i ~~inn. cerem.~~ inn. cześć

dla bogów i bożków (θεῶν τε καὶ δαιμόνων),

i bohater: oraz chowa. umarł. i wszystk.

inn. cerem. dla nieoch. świat. podziemn.

(τοῖς ἐκεῖ) aby nam byli życzli.: wszystk.

tego ani sami nie znamy ani założa.

miast. nikt nie powierzy. jeżeli mamy

rozum ani inn. nie użyje tłumacz. prócz

ojczyst. (t. j. Apollina): ten bow. bóg

w podobn. rzecz. dla wszyst. ludzi ojczyst.

jest tłumacz. i daje wyrocz. swoj. siedząc w środ. ziemi

na jej pępku (ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος - p. 427 b.)

Wra. ter. Plat. do głów. probl. „Urządzen. miast. zobacz. teraz gdzie w niem jest sprawie. a gdzie niesprawie. i w czem od sieb. się różz. i któr. z nich posiad. powin. ten, który ma być szczęśliw. bez wzgled. na to czy o niem wiedz. czy nie wiedz. bogow. i ludz. (p. 427 d).

Jeżeli mias. nasz. jest należy. urządz. będz. ono zupełn. dobr. (τελέως ἀγαθὴν εἶναι) to ma: że będz. ~~że będ.~~ mądr. i odważn. i roztrop. i sprawiedl. (ὅτι σοφή ἐστι καὶ ἀνδρεία καὶ σώφρων καὶ δικαία p. 427 e)

Jeżeli zat. znajdz. trzy pierw. przymio. to czwar: pozosta. przymio. będz. właśnie ten, czego szuk. t. j. sprawiedl.

Co do mądro. widoczn. jest, że ona jest wiedz. (ἐπιστήμη τις) a w mie: przeby: mnóst. wiedz. każd. obyw. posia. nw. wiedz. specyal. które ma dzięki dobr. sprawo. jego obowią. Ale miast. nie nazwie. dla tego mądr. że w niem są zręcz: cieśli, rolni: znają się każd. na swoj. sztu. lecz dla wied. ogól. któr. sprawia że miast. jest dobr. rządzo. a ta przeby. w małej liczb. wybr. którz. niem rząd. t. j. w archon.

Bed. więc mias. nadz. gdy nadz. przeb. w owej mat. warst. obywat. która powołana jest do nadze. (p. 428–429)

Podob. odwa: lub męstwo (ἀνδρεία) przeb. w jedn. części obywat. t. j. w żołnie. (p. 430

wstrzemięźl. zaś or. rozstrop. (σωφροσύνη) powin. przebyw. w cał. obywat. a nie tylk. w jedn. jego częś. bo wstrzemięźl. jest pewn. zgod. i harmo. (ξυμφωνία καὶ ἁρμονία) Człow. jest wstrzemięźl. jeśli wnętrz lepsz. strona pano. nad gorsz. wyjątk. wted. dusz nad wie. podob. miasto będz. mało wstrzemięźl. jeżel. podda: chociaż stanow. wszyst. lic. podlega. mat. lub nadz: która za lepsz. i doskon. od nich. To postanowi. musi być dobrow. inacz. nie było zgo: stąd powie. że wstrzemięźl. jest zgoda natur. gorsz. i lepsz. pierw. mało który z nich dwóch ma panow. i w mieś. i w każd. jednost. z osob. (ὥστε ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι, χείρονός τε καὶ ἀμείνονος κατὰ φύσιν ξυμφωνίαν, ὁπότερον δεῖ ἄρχειν καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ p. 432 a)

Łatwo ter. znale. sprawiedl.² (inias.) Jeżeli każd. w mieśc. robi to, co do niego należy a nie mięsz. się do spraw obc.: będz. to sprawiedli. (τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν δικαιοσύνη ἐστίν Lib. IV p. 433. a) Jeżeli kto posia. to co jego jest a robi co do nie. należ. każdy zgodz. się że to sprawiedl. (ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο p. 433 e) Sprawiedl. utrzym. trzem inn. cnot. daje siłę i zaczy. bytu. Wszystk. zaś cnoty: położ. są w mieśc.: mądr. w panują. męstw. w żołnie. wstrzemięźli. we wszystk. sprawiedl. zaś uzupeł. trzy te i tak. we wszystk. być powinn. jako zdoln. robić w mieśc. co do nie: należy (ἡ τοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν δύναμις p 433 d.)

Jeżeli sprawiedl. jest robi. to, co do każd. należ. to będz. nieprawie. (ἀδικία) jeżeli kto zamia: swo. obowiąz. pełni obce lub w zdolnoś. do swo. zajmuj. się jenne [illegible] inn. Dopó. dochodzi o mało rzeczy, n.p. gdy szewc robi krawi: lub krawi. robi szew.

cieśla. nie wyni. stąd wiel. zło. ale gdy
rzemieśl. chce się wdzie. w obronę żołnie. lub
żołnie: uzurpu. obronę. archon. wtedy powsta.
największ. niespraw. a zaraz. największ. zło.
dla mia. Jest zat. niespraw. zacięt różni
międ. trzem. klasa: wyborc. żołnierz. panuj:
~~najwyższa rol.~~ wrażym. pomięsza. ich obowiąz: (ἡ τριῶν
ἄρα ὄντων γενῶν πολυπραγμοσύνη
καὶ μεταβολὴ εἰς ἄλληλα p. 434 c)
To największ. krzywda wyrządz. miast. κακουργία
μεγίστη τῆς ἑαυτοῦ πόλεως – a ten
sam – ἀδικία. Przeciw. gdy stan zarobk.
żołnier. i panuj: pełni swoj. obowiąz.
a każd. z nich robi w mieście to, co do
niego należy, będz. to sprawied. i uczyni
miasto sprawiedl. (χρηματιστικοῦ, ἐπικουρικοῦ, φυλακικοῦ γένους οἰκειοπραγία,
ἑκάστου τούτων τὰ ἑαυτοῦ πράττοντος
ἐν πόλει, τοὐναντίον ἐκείνου δικαιοσύνη
τ' ἂν εἴη καὶ τὴν πόλιν δικαίαν παρέχοι
p. 434 c)

Określiw. isto sprawiedl. w społeczn. przecho. Sokr. do sprawiedl. w jednost. Człow. sprawie. mówi, w isto. nie będz. się różnił od miast. sprawiedl. w. do isto: sprawiedl. bez będz. rozdziel.

καὶ δίκαιος ἄρα ἀνὴρ δικαίας πόλεως κατ' αὐτὸ τὸ τῆς δικαιοσύνης εἶδος οὐδὲν διοίσει, ἀλλ' ὅμοιος ἔσται – p. 435 b. Będz. mał w duszy naszej trzy róż. władz. odpowie. trzem klas.: społeczn. w mieśc. Widać to z róż. narodów czy plemion. Tracyj.: odzna. się energ. lub odwa.: Fenicya chęc. zysk. Atenczy. rozum. Pocho.: to stąd, że w każd. z nich jedna władz. duszy przeważ. Że zaś ta sama rzecz nie może przeciwn. sob. wydaw. skut. jak Plat. obszer. wykaz. (p. 436–439) należy w każd. duszy ~~człow.~~ przyjmo. trzy odręb. władz. energią cz. odwa.: pożądliw. czy. namiętn. nare: rozum czy. pierwsz. myśl. Że te trzy pierw. duszy odpowie.: trzem klas.: ludno.: w mieśc.: i w takim jak one powin. zostaw. do sieb. stosun.

τὸ λογιστικόν w duszy = οἱ ἄρχοντες, τὸ βουλευτικόν w mieście
τὸ θυμοειδές (albo θυμός) " = τὸ ἐπικουρικόν, οἱ φύλακες w "
τὸ ἐπιθυμητικόν " = τὸ χρηματιστικόν w "
} Lib. IV zob. p. 440–441.

Będz. więc człow. spraw. gdy każd. z trzech
władz. duszy pełn. służb. swo. należy. Będ.
gdy wz. pana. nad energ. i nad apetyt.
energ. nie było. sług. rozum. lecz pomoc-
nik do strzeżen. apety. a ten nie roś. ocho-
cy ponad tem tyl. Taki człow. nie popeł-
nił złe: czyli będ. cnotl. Przeciw. gdy
władz. będą w nieładzie: gdy jed. będz. przewłaszcza-
dzy. gdy inn. będą się buntów przeciw
niej: ~~W tak.~~ wtedy człow. będz. niespra. a będ.
robił źle - nie będz. w nim cno.
Pomnę. więc że cnota jest zdrow. piękno.
i dobr. usposob. duszy a zepsu: zaś grzech
będz. jej chorob. brzydko. ułoma. i słabo. +

Ter. dopie: odważ. się Sokr. odpowie
na dwa pyta. na porząd. dyskus. jemu zadane
przez Glaukona: a) czy jest sprawiedl.
sama w sob. dobr. i pożyt. rzecz. nawet
w tym raz.
czyt. ten, co ją praktyk: pomi: nieznany
wobec bog. i ludz. i żadn. nie odnosi
zewnętrz. korzy. ze sprawiedl. swoj.?
b) Czy nie sprawiedl. jest nadz. korzyst.
jeśli mogąc ją popełn. w ukryciu i
bez narażan. się na karę?

+ ἀρετὴ μὲν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὑγίειά τέ τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς, κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια
Lib. IV p. 444. d.

41. ~~Każdy~~, Po tem co się wykład. przeczyt. że [każdy] ~~wszy~~ będzie:
~~Sokr.~~ odpow. ~~[illegible]~~: na pierw. pyta: ~~że~~ Tak! Hist. Fil. 30
a na drug. ~~że~~ nie! Widocz. zaled. postaw-
Sokr. obie kwest. Glauk.: oświad. że
sinego. bytaby wielk. ? wątpliwa: i dalej
bada: (τὸ σκέμμα) bo gdy ciało jest
schorza: nie mamy ocho. do życ. chorzały się!
pytywa. w wielk. możeb. węgo. podob.
żadn. porządz. dozes. nie zadowol. nas bez
zdrow. duszy cz. bez sprawiedl. (p. 445 a)

Gdy na to zgodzi. się wszys. Sokr. chce
wylicz. rozmai. formy niesprawiedl. i złe
urządzo. państw, ale [zamiarowi jego wręcz] ~~Polemarch i Adeimant~~
[nie może przeprowadz.] ~~prosza, aby porostał~~

Księga piąta. (p. 449 – 480) Polemarch lib. V
bow. i Adeimant proszą, aby powód.
przy ideale. swoj. nieszczęśl. a wytłum.
zrnego: nie dosyć jasn. Powiedz. dawn.
że w dobr. urządzo. mieść. przyjaciel. wszystk.
mają wspól. Pytają więc dziś właśnie.
jak tę rzecz: stosow. do kobiet i dzieci –
czy te dzieci mają wspól.? a jeże. mają
być wspól. to w jaki sposób uregulow.
stosun. wzajem. mężczyzn i kobiet a potem

chowan. orzych. wspólw. dzie.? Stanow. wydz.
się zebran. Sa wszetk. i trudn. niezbyt
i nader waż.

Zaczyn. od Kob. i chce aby odbiera.
Tak. sam. wychow. jak. mężczyz. Gdy
o psy chodz. to nikt nie rozdzie. samic
w domu, jakoby słabe, a tyl. męsk. także
na polow. lub do strzeżen. trzód. Tak.
i drug. potu. przy ulud. tę sam. stwó.
choć samce niewątpl. silniej. od samic. (p. 457 d)

Podobn. powin. być w porz. nar. Kobie.
kształcić się [uczyli] gimn. i kunszt. wojenn.
Będą się ćwicz. w palestr. raz. z mężczy.
Będz. wprawdz. wielk. sprzeciw. zdziwien.
pierwsz obnaże. się kobiet, ale to pierw.
które wychło przejd. jeśli nam okaże
się pożyteczn. Wszak nie od tak daw.
czas. Greczy obnażają się w gimn. a niegdyś
jak dziś jeszcze barbarzy. mieli to za
rzecz niestosowną. Tymczas. Kretei. wprowadz.
ten zwycz. potem Lacedem. a teraz wszy.
Greczy go praktykują: nic widzi. w nim nic
złe. (p. 452 d.)

Wogóle międz. mężcz. a Kobie. nie masz różni. esencyal. a stąd mogą pełn. te same obowią: Ta jedn. istn. różni. że w przeciętn. mężczyzn. są silniej. i dzieln. co nie wyklucz. możno. że czas. Kob. jest lepsz. i dzielniej. od mężczyzn: πολὺ κρατεῖται ἐν ἅπασιν τὸ γένος τοῦ γένους. γυναῖκες μέντοι πολλαὶ πολλῶν ἀνδρῶν βελτίους εἰς πολλά. p. 455 d.

Mają więc Kobie: udział w wszystk. obowiąz. a mąż także w wszystk. tylk. w wszystk. Kobie. słabsz. od męża.+

+ πάντων μὲν μετέχει γυνὴ ἐπιτηδευμάτων κατὰ φύσιν, πάντων δὲ ἀνήρ, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀσθενέστερον γυνὴ ἀνδρός. ib.

Jak zaś ~~wśród~~ mężcz. tak i Kobie. różne będą charakt. i usposob: jedn. będą mia: zdol. do gimna: do wojny, do filoz: inne będą mia: zdoln. przeciw: Należy więc z pomięd. Kobiet. te wybier. które mają duże animusz i wyćwiczyw. w gimnast. i wojny: zalicz. do stanu żołniersk. (i ~~ubywa~~ do tego sam. życ. stosuj.) (p. 456 a

Będz. więc stan żołnie: składa się z męsk. żołnie. i z amazon. które mieszka. ~~prowadz.~~ razem i jedn. ~~życ. wspólnie~~ i wspóln. mają dzieci ~~(p. 457)~~ ~~[illegible]~~ tak aby żad. dziec. nie zna: rodzi: swoich ani rodzi. swoich dzieci (p. 457)

Gdy Glaukon ~~zapytuje~~ wyraża swoje powątpiew. aby to stać się mogło, objaśn. Sokr: „Ja wcale nie rozum. o Glaukonie, aby w mieści. szczęśliw. każdy z każd. bez porząd. się łączył lub robił co inn. To nie godzi się ani na to nie pozwo. archonci" +

Urządzimy więc małżeń. jak najświęt. wałe możn.: a najświęt. będą te które są najpożyt. ++

Za pożyt. zaś uważ. Plat. te, w któr. (mężczy. dzie.) na duchu i ciel. zostaw. również dziel. wiew: ~~mają~~ radzi więc aby archon. podcz: z pewn. uroczyst. układ.: takie małżeń. bacząc jedn. zaw. na liczb. ludno. jaką miast. może wychow. Dzieci dziel. będą zachow.: stat. lub chore zabija. aby ~~zachow.~~ czystość rasy żołnie. zaw. (wośc. się) utrzyma: Tak jak przy chow. bydł. przezor. gospod. dba o czyst. rasy koni. lub psów i t. d. (p. 460)

Po urodze. dzie.: zdrow. i z małżeń. najszlachet. będą umieszcz. w osobn. dom. gdzie są wychow. przez niań. Matki mogą chodz. karm. niemowlę: byleby nie wiedz. które do nich należ.: aby przyzwycza. się uważać wszystk. dzieci za swoje (p. 460 d.)

+ ἀτάκτως μὲν μίγνυσθαι ἀλλήλοις ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ποιεῖν οὔτε ὅσιον ἐν εὐδαιμόνων πόλει οὔτ' ἐάσουσιν οἱ ἄρχοντες. p. 458 d.

++ γάμους τὸ μετὰ τοῦτο ποιήσομεν ἱεροὺς εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα· εἶεν δ' ἂν ἱεροὶ οἱ ὠφελιμώτατοι. Ibid.

Małżeń. rządow. mogą być tyl. zawiera.
przez mężczy. mając: najmniej lat 30, najwięc.
lat 55, przez kobie. między rok. 20tym a 40tym
Przed tym czas. lub po ~~ze~~ nim żadn. małżeń.
nie może być zawier: wszystk. rodzą: pod
ścisł. kontro. państ. każd. małżeń. przeciw.
praw. jest karz: a dzie: pozaliż. Po
za czas. wspomnie: t. j. gdy mężcz. skońc.
rok 55ty a kobie: 40ty mogą zawier.
małżeń. przyp. t. j. bez ofiar publ. i bez
kontro. państ. ale dzieci z tak. małżeń.
nie mogą ~~pozost~~ być zachow. przy życ. (p. 461 a-c)

~~Aby zas. ie dwa~~ Plat. jest przekon: że wspóln. życ: i małżeń.
ciągle odnawiają. się przy braku uczuć. miejsc.
prywat. osobn. stanu żołnie. dodaj do tej
doskonałś: że nie będą mieć: co moje, co
twoje, że będą związani raz: wielk. miłości.
braterst: wobec rówieśn: ojców: dla
młodzi: (każd. stadło ma wszystk. młodzi.
którzy urodzili się w 7ym lub 10ym miesią.
zaślubin, uważ. ze ojc. dzie: - małżeń. wszyst.
twa: tyl. rok czynie:) — Lib. V (p. 461 c.d. – 462 d.

Będą mieli wspóln. zaw. smut. wspóln.

radzi, wszys. będą mieli jed. zaw. wspól. interes, nie będz. żadn. powod. do kłótn. Jeżeli zaś pobiłi się dwóch żołn. tegoż wieku, to mogą się pobić, będz. to znakom. ćwicz. gimnas. Jeże. zaś młod. żołn. obrazi starsz.: to będą wszyscy uważa. to jakoby podnos. rękę na ojcz własn. i staną przeciw nie:

Mając intrygme. stroni. ale wystar. będz żołnie. więcej zyw. rozgłów. otoczen. czcią powszech.

(p. 464 b. — 466 c)

Żołnie.: z żonami idą na wojn.: ci tam tym doda więc: waleczno. dzieci na koń. będą z dalek. przypatryw. się bitwo. Uciekaj. z pola bitw. Kara: degradac.: i [strącen.] ~~[illegible]~~ do klasy niższ.: zarobkuj.: kto w niewol. się dostał. niech. nie spodzie. się okupu. Kto się odznacz. w bitw. będz. uwieńcz. przyjdz. z powrot.: a kto zgin. dostan. półbog. i doczek. się ~~pożegnal~~ kult. po śmier. p. 466–469 b.

Wojna nie być może prowadz. przeciw barbarzyń. a nie przeciw Grek. Nie wolno wyniszcz. miast. greck. ani ~~palić~~ zamieszk.: Greka w niewol. nie wolno zniewal.: trup. greck. ani

troni greck. zam: w ustaw. ani niszcz: ~~dobyt.~~ majątku.
greck. Ponieważ Grecy uważ. się za blisko
spokrewnione. Któr. nie godz. się prowadz. wojny
przeciw sob. lecz tylk. przeciw barbarzyń. (p. 470–471)

Teraz Glaukon przem. Sokr: pyta:
czy taka urzeczyw. możebna? Sokr. na to
odpowia. bez waha: że tylk. pod jedn. warun.
da się urzeczywistn. taka konstytu. jeżel.
albo filozof. będą rządzi: albo rządz.
staną się filozof. i jeżeli potęg. filoz. i potęg.
polityc. złącz. się w tej sam. osob.+

+ ἐὰν μὴ ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλῆς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσιν γνησίως τε καὶ ἱκανῶς καὶ τοῦτο εἰς ταὐτὸν ξυμπέσῃ, δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία p. 473 d.

Na uwag. Glauk: że mało kto zgodz.
się na twierdz. Sokr. tem znowu jest myśl
swoją jaśn. wyłoż. Czyli że powi. określ: ktoś
filozofem i prawo filoz. do rząd. aby [illegible]
komu z natu. należy w mieś. zajmow. się filoz:
i rządz. a komu nie należ. się nią zajmow.
lecz posłuszn. być tym, któr. rządz: (ὅτι τοῖς μὲν προσήκει φύσει ἅπτεσθαί τε φιλοσοφίας ἡγεμονεύειν τ' ἐν πόλει, τοῖς δ' ἄλλοις μήτε ἅπτεσθαι ἀκολουθεῖν τε τῷ ἡγουμένῳ. p. 474 c)

A zatem będz. filoz. miłośn. nie jedn.
wiedz. lecz wszelk.+: będz. skory i łatw.
do próbow. wszelk. nau: będz. radoś. zabier.
się do uczen. się, będz. w niem nienasycon.
(τὸν δὲ δὴ εὐχερῶς ἐθέλοντα παντὸς

+ τὸν φιλόσοφον σοφίας φήσομεν ἐπιθυμητὴν εἶναι, οὐ τῆς μέν, τῆς δ' οὔ, ἀλλὰ πάσης p. 475 b.

μαθήματος γεύεσθαι καὶ ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰόντα καὶ ἀπλήστως ἔχοντα, τοῦτον δ' ἐν δίκῃ φήσομεν φιλόσοφον. ibid.

Na to nie [illegible] jest chodz. do teatr. i przysłuch.
się traged. i komed: bo ich piękn. mow.
lecz prawdziw. filoz. nazywię tych, któr. lub. przypatr.
się prawdzie, τοὺς τῆς ἀληθείας φιλοθεάμονας p. 475 e

Kto nie jest filoz. ten delektu. się głosa.
piękn. kolor. kształt. ale sam. isto. piękn.
niedost. jest ani widz. ani ukoch. (αὐτοῦ
δὲ τοῦ καλοῦ ἀδύνατος ... τὴν φύσιν
ἰδεῖν τε καὶ ἀσπάζεσθαι p. 476 b. Tylko
filoz. a filoz. jest mało, potra. zoba. ideę
piękn. ci zaś któr. tego nie potra. za
jakoby pogrążo. we śnie, nie dochod. nigd. do
prawd. bo mają co najwyż. mniema. o
rzeczyw. δόξαν (p. 476 d)

Wiedza jest zaw. o tem, co jest (ἐπιστήμη μὲν ἐπὶ τῷ ὄντι πέφυκε, γνῶναι ὡς ἔστι τὸ ὄν. p. 477 c)
o tem zaś, co nie jest, żad. wiedz. być nie może
lecz tyl: niewiedza (οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τῷ
ὄντι γνῶσις ἦν, ἀγνωσία δ' ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ μὴ ὄντι p. 477 a), jeżeli zaś mniema.
ma być czemś, to musi być czemś pośredn.
między wiedz. a niewiedz. (ἐπὶ δὲ τῷ μεταξὺ τούτῳ μεταξύ τι ἀγνοίας καὶ ἐπιστήμης ibid)
bo o tem, co zgoła nie jest, nie może być
ani mniemania. nawet. ἀδύνατον καὶ δοξάσαι τὸ μὴ ὄν p. 478 b.

Przedmiot. mniema. będz. więc czemś pośredn. między tem, co jest a tem, co nie jest, będz. miało udział w obu, w byciu i niebyciu – τῶ ἀμφοτέρων μετέχον, τοῦ εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι – p. 478 e – Takie. będą n.p. przedmioty piękn. Jedna idea piękna jest prawdz. ale przedmioty piękne mają tyl. częściow. udział w piękn. i o tyle są, o ile zaś nie zdoła. urzeczyw. w sob. tej idei, o tyle nie są p. 479 – O tych więc którzy wiele rzeczy piękn. [lub wiele obyczaj. sprawiedl.] widz. ale sam. idei piękn. [lub sprawiedl.] znaleźć nie mogą, ~~lub~~ o tych powie: że o wszystk. mają tyl. mniemania. ale nic z tego o czem mają mniem. nie wiedzą, δοξάζειν ἅπαντα, γιγνώσκειν δὲ ὧν δοξάζουσιν, οὐδέν – p. 479 e – Ci zaś którzy wszystk. widz. jak same w sob. tkwią na tem samem zasad: o tych powie że wiedzą, a nie, że mają tyl. mniemania.+ Otóż tamci mają tyl. δόξα, ci będą mieli γνῶσις, ich też, jako kochają to, co zaw. jest, nazwie filozo. a nie miłośn. opinii, τοὺς αὐτὸ ἄρα ἕκαστον τὸ ὂν ἀσπαζομένους φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον – p. 480 a.

+(Τί δ' αὖ τοὺς αὐτὰ ἕκαστα θεωμένους καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ὄντα; ἆρ' οὐ γιγνώσκειν, ἀλλ' οὐ δοξάζειν; p. 479 e –

Księga szósta. Filoz. jedn. zdolni są
uchwyci. prawdz. ideę każd. rzecz. oni też
najbardz. usposob. są do orzecz. nad praw.
i urządzen. miast, bo oni zaw. kocha.
wiedz. i posiada. wszystk. cnoty, potrzebn.
nadzo. miast. nie będą kłamcą: ani [illegible]
za wiele. zmysłów. będą odważ. i wspaniałom.
a zat. będą sprawiedl. p. 484–486. Im
więc zarz. powin. miast.

Na to Adeimant: Ci którzy nie dla
wykształc. tyl.: tej w młodości ~~[illegible]~~ zajmuj. się filoz. po najwięk. wychodz. na ludzi dziwn. i przewrot. a
między lub. dobr. filoz:
stają się ~~zupełnie~~ nieużytecz. dla miast. bo od wszystk. usuwa. się
ἀχρήστους ταῖς πόλεσι γιγνομένους p. 487 d.
Dla tego nie rozum. jak mias: mogą
doznaj. uwolnien. od zł. gdy odda. się
w ręce takich ludzi (p. 487 e.)
Masz rację, odpow. Sokr. ale to nie wina
filoz. lecz miast: Wyobraź sob. statek
napełnio. wszystk.: i t.d. (p. 488 a–e)
Podobn. z filoz: Jeżeli są nieużytecz.
to obwin. tych którzy ich nie używa. bo
nie jest w porządk. aby stern. prosił wszystk.
żeby go słucha. lub żeby mędr. chodzili

do dom. bogaczy, bez kto to dowcipn. wymyśl. którm. bo natural. porząd. jest ten, że chory, czy on bogat. czy ubog. chodzi do dom. lekarz. a każd. który potrzebu. rządu, aby chodz. do tego, któr. rządz. umie a nie rządz. porządn. prosił podwładn. żeby dali sobą rządz. Lecz dzisiej. rządz. polity. można porówn. do wszyst. majstk. a tych rzekom. nieużytecz.: badacz.: nieba odam. (μετεωρολέσχας) można przyrówn. do prawdz. sternik. (p. 489 b-d)

Jeżel. zaś większo. z tych, któr. zajmu. się filoz. wycho. na ludzi złych i przewrot. to nie winni sofist. którzy ich psuj.: lecz społeczeń. które gorsze od sofist. zmusza ich do podchlebia; niemiędzy: tłum: stosowa. się do każd. jego zachcian. a przeszkad.. gdy nie chce p. 489 e – 492 c.

Sofiś. zaś wykła.: tylk. zasad. przyjmow. przez tłum całą (τὰ τῶν πολλῶν δόγματα p. 493 a) czy zaś jakie jest w sob. dobr. o to nie pyta: sofis. Kontent. zaś, jeżeli podob. się tłum.

Tłum więc kształt. i wyrab. jednost. a tłum

nie ~~może~~ być filoz. φιλόσοφον μὲν ἄρα πλῆθος ἀδύνατον εἶναι p. 494 a.
bo nie wznosi się do pojęć ogóln. bez zaw. które
w zwłaszcz: przedm. pod zmysł. Stąd ziem.
filoz. tak jak ich zniew. niektóri filozof.
obca się stan. podob. (p. 494 a.) W
tak. warun. jest. kto naw. urodzi się z przymio.
filoz. w który. zostaj. popsut. a same przymio. jego
~~odw~~ odwodz. go od filoz. prawdz. (p. 494 c. – 495 b)
Mało więc kto z tych co są prawdz. powoł.
na filoz. wytrwa. w swem powoł., a miejs.
ich zajmuj. niepowoła. – sofiś. p. 495
Może się prawdziw. filoz. dopie. wted.
rozwinąć. gdy stan. społecz. zdoła. ich wychow. p. 497.
Daje pot. Sokr. szczegół. przepis. jak
wychow. filoz: p. 498 –
a tak. wychow. filoz. nie będ. ugan. się
za chwał. w głośn. dysput. bez będ. zajmo.
się poznawać. form oderwa. wszech rzeczy
i stosowa. ich do potrzeb człowie. bieżą: p. 499–500.
Takie. filoz. nar. stan pokorne a nar.
jed. pozna. wzniosł. się do filoz. potrafi
przeprowadz. syst. ~~filoz.~~ polity. któr. się zajmuje, p. 501–502

Filoz. powin. być ciągł: późniéj. lat. z sobie.
wybier. się następ: a po długi. i trudn. prób. będą
oddawz. się study. najwyż. p. 503 – a tych
study. przedmiot. jest najwyż. idee, do któr.
wznieść się może wiedz. ludzk. idee dobr.
(ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα p. 505)
wszystk. inn. wiedz. i rzeczy bez niej są bezużytke

Ale co jest dobr.? Każd. dusza za niego
się. ale żadn. nie umie go określ. jasn. p. 505 e
Jedni mów. że rozkosz: jest dobr. najwyż. Tylko znow
że wiedz: ale jedni i drudz. się myl: pierw:
bo ~~wiele~~ niejedn. rozkosz: może być i zła, a drud.:
że nie określ. przedmiot. wiedz: a jedn. wiedzą
że filoz. koniecz. znać powin. idee dobr:
bo bez niej będz. nieudol. do pełni. swoich obowiąz. p. 506 e

To pyt. Adeim.: co jest owo dobr:
Sokr. nie chce wprost. odpow: (αὐτὸ μὲν τί ποτ' ἐστὶ τἀγαθὸν ἐάσωμεν τὸ νῦν εἶναι – p. 506. b. e.
przechodz. to jego istoty, ale wyjaśn. idee dobr.
przez owoc, który z niej wyrasta: ὃς δὲ
ἔκγονός τε τοῦ ἀγαθοῦ φαίνεται καὶ ὁμοι-
ότατος ἐκείνῳ – ibid.)

Wszystk. jest wiele: i jedn.: n. p. wiele
obraz. piękn. lub sprawiedl. a jedn. idee piękn. jedna sprawie.

Różni się między niemi to, że wielo: widzi. ale nie rozumie. a jedn. pojmuje. ale nie widzi: + Widzim. wszystk. za pomoc. oczu. któr. przyszł.: słońc. bóg świat. widział. Nasz zmysł wzrok. nie jest słońc. ale jest do nie. podobn. ++ Słońc. daj. przedmiot. możn. że są widz: a nasz. ocz. władz. wzrok. Ale nie tyl. słońc. daj. wszystk. rzecz. widzialn. ich powstan. je do życ. daje im wzrost i pokarm, chocia. sam nie jest wzroste:[q]

Otóż słońc. jest dzieck. i wyobraż. idei dobr. czem słońc. jest w świe. zmysło. i widział. tem idea dobr. jest w świe. umysło. i myśln.

p. 508 c. τοῦτον (τ.j. τὸν ἥλιον) τὸν τοῦ ἀγαθοῦ ἔκγονον, ὃν τἀγαθὸν ἐγέννησεν ἀνάλογον ἑαυτῷ, ὅτι περ αὐτὸ ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ πρός τε τὸν νοῦν καὶ τὰ νοούμενα, τοῦτο τοῦτον ἐν τῷ ὁρατῷ πρός τε ὄψιν καὶ τὰ ὁρώμενα

Tak słońc. nie tyl. ~~d~~ byt - daje wszystk. rzecz. lecz także widzial. tak idea dobr. powstan. do bytu rzeczy myśln. daje im możn. że są poznaw. a umysło. że je pozna: p. 508 e: τοῦτο τοίνυν τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον τοῖς γιγνωσκομένοις καὶ τῷ γιγνώσκοντι τὴν δύναμιν ἀποδιδόν, τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν φάθι εἶναι, αἰτίαν δ' ἐπιστήμης οὖσαν καὶ ἀληθείας ὡς γιγνωσκομένης

Są więc dwa świat: umysło: któr. nad. idea dobr., zmysło: któr. nadz. słońc. — Jed. i drug. może podzielić na dwie katego. A naprzod. świat zmysło. i τὸ ὁρώμενον:

a) przedmio. rzeczyw.
b) ich obrazy, odbicia, cien.

+ p. 507 b: καὶ τὰ μὲν (τ.j. πολλὰ) δὴ ὁρᾶσθαί φαμεν, νοεῖσθαι δ' οὔ· τὰς δ' αὖ ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ.

++ p. 508 a: ἡ ὄψις – ἡλιοειδέστατον τῶν περὶ τὰς αἰσθήσεις ὀργάνων –

[q] p. 509 b. τὸν ἥλιον τοῖς ὁρωμένοις οὐ μόνον τὴν τοῦ ὁρᾶσθαι δύναμιν παρέχειν φήσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν καὶ αὔξην καὶ τροφήν, οὐ γένεσιν αὐτὸν ὄντα

Z tych dwóch kateg.: pierw. będz. się miała: do drug. jak. praw. do nieprawd.: p. 510 a διῃρῆσθαι ἀληθείᾳ τε καὶ μή, ὡς τὸ δοξαστὸν πρὸς τὸ γνωστόν, οὕτω τὸ ὁμοιωθὲν πρὸς τὸ ᾧ ὡμοιώθη

Tak samo podzie: nalez. τὸ νοητόν:

a) idee czyst.

b) pojęc. matema.:

Stósun. wzajem. obu części. tak sam., co poprze:

Podział przedmiot:

τὸ ὁρατόν		τὸ νοητόν	
σώματα	εἰκόνες	ἰδέαι	μαθηματικά

Podział wiedzy

δόξα		νόησις	
πίστις	εἰκασία	νοῦς (ἐπιστήμη)	διάνοια

Różn. międz. meto. matem. a dyalekt. taka: matem. przyjmu.: jako przesł.: nie dowodz. ich wcale, pewne rzeczy założo: tak w geom. jak arytm.: i na ich opiera się niby na pewn. danych n. p. równ. i nierówn. lub 3 rodz. kąt.: Te zaś nauk. przyjmu. niby założen.: a nie znaj. wcale pełne: dowodz. ich bez przyjmun. ze względ. na jasn. (p. 510 c: ποιησάμενοι ὑποθέσεις αὐτά, οὐδένα λόγον ~~αὐτῶ~~ .... ἀξιοῦσι περὶ αὐτῶν διδόναι, ὡς παντὶ φανερῶν, ἐκ τούτων δ' ἀρχόμενοι τὰ λοιπὰ ἤδη διεξιόντες τελευτῶσιν κτλ)

Matemat: figury widział: używ: i o nich rozpra: chod. nie o nich myśl. lecz o ich pierwowzor. n.p. o sam. czworob: i jego średni wogóle a nie o tych, które są narysowa: i tam podobn. Tych więc figur które oni układ: i kreślą, któr. za cień: i obraz. w wod. używ: niby obraz. aby ujrz. rzeczy same, któr. jedn. inacz. ujrz. nie może jedno umysł: p. 510 d. τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προσχρῶνται καὶ τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ποιοῦνται, οὐ περὶ τούτων διανοούμενοι, ἀλλ᾽ ἐκείνων πέρι, οἷς ταῦτα ἔοικε, τοῦ τετραγώνου αὐτοῦ ἕνεκα τοὺς λόγους ποιούμενοι καὶ διαμέτρου αὐτῆς, ἀλλ᾽ οὐ ταύτης, ἣν γράφουσι, καὶ τἆλλα οὕτως, αὐτὰ μὲν ταῦτα, ἃ πλάττουσί τε καὶ γράφουσιν, ὧν καὶ σκιαὶ καὶ ἐν ὕδασιν εἰκόνες εἰσί, τούτοις μὲν ὡς εἰκόσιν αὖ χρώμενοι ζητοῦντές τε αὐτὰ ἐκεῖνα ἰδεῖν, ἃ οὐκ ἂν ἄλλως ἴδοι τις, ἢ τῇ διανοίᾳ.

Zupełn. inacz. dyalektyk: postęp. Ona wznos. się bezpośre. od form odczuw. wprost rzeczy aż do idei. Hypot: lub przypuszcz: służą tyl. za punkt wyjś. ale są porzucz. w dalsz. postęp. myśli bo one nie są zasada: na któr. opier. się dyalekt. w nauc. właś. jej wyższ. nad geomet. (p. 511. b:) Dla dyalekt. pierw. zasad. jest form. najwyż. od niej schodz. do niższ. aż zaś do najniższ. a przy tem posługu. się myśli nie używ. ... żadn. pomo: znak. zmysł. ani przypuszcz. lecz wprost przez intuic. każd. ideę, niż. i wyż. dosięg.

Musi więc dyalekt. mieć osob. władz. ducho. za pomo. któr. oglad. przedmiot. świat. umysło. Jest to νοῦς cz. um, najwyż. władz. poznaw. (my ją nazwie: intuicya) Matem. nie wznos. się tak wyso. bo tyl. pośred. po przez zastos. przypuszcz. dochodz. do pozna. idei, bo jego władz. umysł. jest διάνοια, władz. niż. od νοῦς, ale wyż. od δόξα, od mniema. (My ją nazwie. dedukcyą)

Jak więc jestes. umysło. rozpa: się na dwie dzia: wni. warto. i jasno. tak samo świat zmysło. podzieła. się podwój: jako obje: wiar. (πίστις) i obje: domysł prawdop. (εἰκασία) - pierw. obej. przedmio. podpadając. pod zmysł.

Dn: ich cień: obraz: odtwarza. i t.d.

Będą zat. 4 stopn. pozna: 1) νοῦς cz. intuicyę bezpośre. 2) διάνοια cz: dedukt: matem: oba odnosz. się do świat. jedn. umysłu, tak zwan. νοητά (lub νοούμενα) a wyż. za od pozn. zmysłow. To drug. cz. pozna. umysłu: rozpad. się na 3) πίστις cz. wiar: w to, co podpa: pod zmysły: 4) εἰκασία domysł prawdopod: opart. na obraz: zmysło. lub ich cień. lub odbicia. się przedmio. w wodz. i t. d. Trzeci ~~punkt~~ dział odpowia: by choć niedosko. naszej indukt: a 4ty percepc. zmysłow.

<u>Księga siódma</u>. Sokr. wyjaśn. przykła. różni jak. a rzeko. mędr. filoz. a ołtow. nie mają wykształc. filoz. Rodzaj naszą ~~ludz~~. podobn. do ludzi który siedzą w jaskin. tak skrępowa: że nie mogą się obró. jedno patrz. przed sobą w głąb jaskin: Za ich plecą: przed otwor. jaskin: mur a za mur. ogień się pali, które. połysk. pada na ścia. jaskin. ~~prze~~ lecz na przeciw wejścia. Za mur. przesuw. się jakieś osoby ~~ludz~~ które. noszą najrozma. przedmio. a cien. tych przedmio. padaj: na ścia. jaskin. w które. trzyma. oczy wlepio. owi ludz. związa. Pojmi: będą oni znali jedyn: cien. przesuw. się przed ich oczą: a będą je brali za przedm. i rzeczyw. (Lib. VII. p. 514.

Przypuśćm. że jed. z owych spęta. ludz: został się uwoln. z pęt. swoi. i obró. się ku wejść. do jaskin. Wtedy ujrzy świat. stor. i przedmio. rzeczyw. a jego oczy nadmia. świa. rażon. zrazu nie nie potra. rozezn. w blas. peł. a raczej sądz, co się obró. przeko. że co dot. widzia. w głęb. jaskin. było rzeczywis. będz. miał rozm. sposo. widzi. i ocen. przedmio. za ułud. bez pożytk: Dopie. po czas. dług. wszystko to inacz. ujrzą oczy jego. potrzeb. zo poznaw. tych cien. przed.

pot. obraz. w wodz. pot. gwiaz. na nieb. wśród nocy a na kon. dopie. ujrzą blask słoń. Wte. przeko. się, że to słoń. daje wydziale. wszystk. rzecz. a zarazem byt i życie. Natural. będz. bardz. z tego odkry. [kontent] a z wiel. lito.: będz. spoglądać na swych towarzy. współwięź. w jaskini. (p. 515e) Będz. ich uważ. za biedn. nieb. Którz. między [się] wydają do czynie. z rzeczy: bez znacz. A jeśli wśród nich były zaszcz. wiel. czci, dla tego, że potraf. coś powied. o cien. swych ich wrażen. stosun. i dokład. następst. To nie będz. ani pożąd. ani im zazdro. ich sła. (p. 516 c) Jeżeli zaś wszystk. do świata dzienn. i do nowego pot. zno. powró. do jaskini. To będz. jego oczy przyćmio. ani nie potra. ich rozezn. w ciemn. ani porów. swych cien. a on będz. o nie spierać się z towarzy. Ci zno. będą się śmia. z nie. jako z człow. pozbawio. oczu i wzdłu i będą jego przykł. odstra. inn. od wychyla. się z jaskini do świat. dzienn. (p. 517 a+) a naw. zabij. każd. który będz. usiłow. uwolni. ich i wyprowa.: (p. 517 a: καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν ... ἀποκτεινύναι ἄν;)

Na tym przykła. ukazu. Plat. różni. między świa. postrzeg. pod zmysł. a świat. myśli; między światem cieni. zmysło. mogą się najw.

+ ἆρ᾽ οὐ γέλωτ᾽ ἂν παράσχοι καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἥκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἄνω ἰέναι;

być przednio. opin. zmienn. a krai. rzeczyw.
niezmien. wreszcie. idea dobr. która jest źródł.
jedyn. i praw. teoret. i działa. cnotli. (p. 517 c.)
Cóż dziwn. więc dal. Plat. że mała liczb.
tych który zdoła. wznieść się do krai. prawd.
i sprawiedl. nie zechcą więcej zajmow. się
sprawami ziemskimi interes. ludzk. i spier.
się z innemi. ludźmi. zwycięż. którzy. zazdrośc.
sprawiedl. a rzeczyw. jej istot. nigdy
nie zdoła. ujrzeć. Człow. traci wtedy. wzrok
z dwóch przycz: albo gdy z ciemn. wcho.
do świa. albo gdy od świa. wra. do ciemn.
Tylko. jest w drug. położ: gdy z jasn. świat
kontempl. schodz. do ciemn. jask. stosun.
codzien. (p. 517.)

Będzie więc zada. wychow. aby obró. człow.
ku wejść. do jaski. zwró. oczy jego w kieru.
przeciw. niż od urodze: mając, wyprowa.
go w pełn. świat. dzienn. Wychow. nie
ma ani wrodz. wlew. w umysł próżny
ani daw. władz. widze. osob. ślep. Człow.
ma dobr. oczy, ale zwró. są w błędn. kier.
Najlep. widzi dobr. co jest przed nim,
ale więk. ma przed sob. tył. cień. a im
lepiej ma wzro: tem gorz. widz. (p. 519 a. b.)
Należy więc obró. każde człow. z twa. do
świat. wtedy. siła wrodzo. wzro. wystar.
aby dobr. widzi. przedmio. każd. Należy
(p. 519 b)

vztow. o zdolno. wyzsz. wyrz: do inn. i najwyz.
a gdy kto dostate zaporn. się z praw. i filoz.
powr. wróci do jaski. i towarz. swo: uczyć.
to oczy. ich nie widzę. (p. 519 – 520)

Powró. z peln. świa. zaraz bedz. miał
wzrok przyćmio. ale pot. lepiej od towa.
bedz. poznaw. ciem. owe obląd. prawd.
i najwy. form. sprawiedl. piękn. dobr.
bedz. lepiej oceniać cien. owych idei. Bedz.
zrar. nie miał ocho: aby podejm. się rząd.
ale to. brak. ocho. drugi. że on najzdoln.
do tego, bo on nie dla korzy: ubieg. się
o wład. mając w sob. myśl. czego potrze.
do uszcz. się nie rzu. się na ocho: ramien.
kontemplacji. życ. filoz. z kłopot. rząd.
(p. 520 – 521)

Zeić. zada wychow. jest wyprowadz. dusz.
z dnia nocne. do prawdz. pozho. ku temu
co jest on. do prawdz. filoz: p. 521 c. ++ ψυχῆς περιαγωγή, ἐκ νυκτερινῆς τινος
powsta. pyt: jaka nauka bedz. najwłaś. środ. ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν
aby dusz przeciąg. od tego, co się staj. do εἶναι
tego, co jest p. 521 c: τί ἂν οὖν εἴη
μάθημα ψυχῆς ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν;
Przechodz. w tym celu Plat. arytm. p. 522 – 525
geometr. p. 526 – 527, stereome: p. 528
astron. p. 529 – 530, gani ich meto.
empir. i do prakty. spotneb zwr. a żąd.
aby je użytk.: sposob. filoz. a przed
wogóle lekceważy Plat. wiadomo. fizykal. nabyw. za pomo: zmysł. i eksperym. p. 529
porów. p. 529

Leże: bruch. do góry i przypatry. się gwiazd.
jest tyl. wzrok. ocu a nie umysł. p. 529 b.
Patrz. w górę to meo. umysł okiem. od
rzeczy zmysł. o któ. nie może mieć wiedz.
prawdzi. do kontempl. rzecz. umysł. niewidz.
niezmien. któr. jedn. sa prawdziw. wied. p. 529 d.
W ogóle gani Pla: sposob, jakim wykład.
nau. ścis. za jego czas. p. 529–530
To samo o akusty. i harmon. p. 531.

Gdy więc wedle wyżn. metod. nauc. się
ostow. nauk ścisł. i ~~przyzwycz~~ się w nich umysł.
jedna jest meto. i jedn. rzecz. jest on należy.
przygotow. aby przejść do dyalekt. któr. jest
uwieńcz. jego pracy duchow. Wtedy on wyjdz.
z jaskini. wychod. w świat, wtedy nauc.
się oglad. rzeczy prawdz. a nie ich cieni. same
samia. cienie. cien. wszytko. Wtedy będz. osobl.
chwyt. form. myśla. za pomo: sam. umu
bez pomo. zmysł. a rzecz. zajmie się najwyż.
zada. dyalekt. rozważe. idei dobr: za
pomo: czyst. umysł.+ a tak. najlepsz. część
jego umy: wznie, się do kontempl. i pozn.
najlepsz. i najwyżs. istno. p. 531 d – 532 d

Na zapyta: Glauk: co to właściw. jest
dyalekt: odpowi: Sokr: że ona sposob.
umiejętn. bada rzeczyw. formy i istot: p. 533 b.
podczas gdy inn. umiejętno. zajmuj. się opinią.
ludzi lub wypadk. szczegół. lub sztuk.
kombina. przyrod. ale do byt. prawdz. dochodz.

+ p. 532 a. οὕτω καὶ ὅταν τις τῷ διαλέγεσθαι ἐπιχειρῇ, ἄνευ πασῶν τῶν αἰσθήσεων διὰ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἕκαστον ὁρμᾷ καὶ μὴ ἀποστῇ πρὶν ἂν αὐτὸ ὃ ἔστιν ἀγαθὸν αὐτῇ τῇ νοήσει λάβῃ, ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει κτλ

b. αὐτοῦ γε ἑκάστου πέρι, ὃ ἔστιν ἕκαστον

nie mog. skoro nam. znatemu: nauki tyl. sny jakieś
mają o bycie (p. 533 c. ὀνειρώττουσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ ἀδύνατον αὐταῖς ἰδεῖν.
Ledwo tego wdz. zaczyna: zostaje. na miano
nauki, za one ocenie wyw. od umiem. ale
nie .. z wied prawdzi. p. 533 d. Tyl. dyalek.
nasz umel: pomoc zmysło. spostrzeż. i wnd: się
o razu do istno. prawdzi. definicyi wszystk.
rzeczy każd. i stawia. ją im. za pomocą
pytań i odpowie. a tak dochodz. do sam.
istno. p. 534 b. ἦ καὶ διαλεκτικὸν καλεῖς τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς
Tyl. na tej drodz. dojść może. do idei οὐσίας;
najwyż. dobr.

Do 20° rok. życ. żołnie. wszys. pobie.
wspólne. wychow. wszyst. i forgoz. jak wyż.
(p. 335)
gruszono. Po upływ. tego czas. ~~(p. 335)~~
najzdolniej. wraca się ~~przeniesie~~. do osob.
klasy gdz. uczą się poglad. ogóln. i synopty.
o wszelk. przedmio. wiedz. a za tak: zaporna.
z byt. prawdzi. Tak zdoln. do synoptycz.
poglad. jest najpewniejsz. rękojm. zdoln.
dyalekt. bo każdy synoptyk jest zaw.
dyalekt. p. 537 c. καὶ μεγίστη πεῖρα διαλεκτικῆς φύσεως καὶ μή· ὁ μὲν γὰρ
συνοπτικὸς διαλεκτικός, ὁ δὲ μή, οὔ.
W tej klasie wybiera. pozost. więc
do rok. 30° pon. następ. nowa selekcya.
Najlepsi przechodz. do klasy jeszcze wyż.
gdzie ćwiczą się w dysput. dyalekt. p. 537 d.
przez lat 5 pow. musza znowu schodzić
do jaskini. t. j. do służb. wojsko. i administr.
Trwają w niej lat 15, wystawie. na nagt.

prób. twor. i skomplikow. p. 539 d. e.
Gdy nareś. przebył. wszystk. zagił. dostępu.
oni w 50 ym rok. życ. rangi starsz. lub
rządc. naczyw. a resztę życ. spędzą na
zajmow. się ~~filoz.~~ badan. filoz. lub stosow. prawd
filoz. do ~~probl. praktycz.~~ urządzen. miast. Tacy ludz. mają
zaw. oczy zwróco. w ideę prawd. dobr.
a naśladu. ją w wszystk. swoich rozkaz.
i czyn. Że zaś kobie. odbiera. to sam.
wychow. co męż. oczy. zdolniejsi z nich
także mają wtajemnicz. w study. filoz. i
także mężczyz. po lat. 50 mogą zost.
nadzorcami miast. i filozofka. p. 539-540 -

Sokr. zdaje się, że miasto, zbudow.
na tak. fundam. może być zupełnie nie
tylko marz. ale jedn. możeb. choć nie tak
prędko. że to bar. trudn. (p. 540 e)
Jeżeli się zjawi. jed. lub wsz. filoz. z
siłą charak. to mimo oporu. tłum.
mogą przeprowa. dzieło odrodz. jeżeli wszystk.
mieszk. wyślą na wieś a tylk. zachow.
dzie. aż do 10 lat i te zaczn. wychowy.
wedle nowy. zasad. Tym spos. uformu.
się miast. i zaczn. wydaw. błog. owo. (p. 541)

Księga ósma Wszyst. co powsta. musi także zgin. porz.: Plat. melancho. Musi więc i miasto, choć najlep.: Kiedyś zgin.: skoro powsta. Nastą. to gdy duch żołnie. i stróż. się zepsu. Najpierw zapragn. oni majątk. prywatn. i podzie. między sob. grunt: a resztę mieszkań. zamien. w sług. i niewol. (Leb. VIII. p. 547) Jedn. nie zapomn. się kompletn. a więc będą przez czas jakiś trwali w zwycz. żołnierz. zajęciu, a uzyska. Wszom. majątk. nagromadzono. Cała ich energ. zwróci się ku wojn. i polit. bogac. nie będz. mieć dla nich zbytn. ponęt. a tak wyrobi się form. rządu któr. istnie. w Spar. i Kre.: Znamię jej zamiast ~~mądrości~~ wykształc.: a wyjątko. energ.: któr. panu. i nad rozum. i nad apetyt. ducha: Jest to pierw. faza w rozkładz. ~~[illegible]~~ się rzeczypos. (p. 548-550. ~~można~~ ją nazw. tymokrac.: bo ambic. polityc. absorbu. wszystk. inn. popęd.

Z tymokr. wyrad. się oligar. gdy chęć zysk. bierze górę nad energ. i odwagą. Zam. żądzy siły i podboj. wyro. się żądza dobroby: Można łatwo przenieść co się z miast. tak. stan. Miłość pieniędzy i cnota nie mogą iść razem p. 550 Tak też miast. oligar. straci niebaw. swą jedno. a rozpad. się na dwa nieprzyj.

sob. obozy: na mało liczb. bogacz. a
stron biedn. gotow. zaw. aby rzuci. się na bogat.
(p. 552) Char. obywat. się zmie. zupeł.
chęć zysk. i używa. będz. dominow. a rozum
ma jedno tyl. zada. ~~[illegible]~~ wynajdyw. sposob. bogace.
się. Raz. z tak. usposob. może iść w parze
pewn. wstrzemięźli. bo boga. dążą aby nie
utraci tego, co zebra. (p. 553–554)

Oligar. jedn. choćby chcia. nie może
być trwa: bo nosi w sob. zaród [illegible]:
Chęć zysk: wywo: lichw: którz. ofiar. pada:
młod. ludzie zadłuże. a późni. wyzuwa. z
majątk. Bankr: nie maj. już nic do strace:
a przyzw. używ. stawa: na czel. klas ubogi:
wypędz: oligar. a zaprowadz. demokr. z
równo. obywat. i wybiera: za pomo. losu
między. urzędn: (p. 555–557)

Demo. ma znow. odręb. swoją ~~[illegible]~~ form. Wszys.
są równ. i woln. Każdy może mów. publ.
i urządz. wedłu. woli życ. swoj. Obywatel
swobo. nieogranicz. wyrab. indywidu. wybitn.
w charakt. i sposo. życia, i rządz. Każdy
wybie. urząd taki, jaki mu się podo: idzie na
wojn. lub zostaj: w domu nie ~~d~~ z posłusz.
dla władz. tego że mu się tak podo. Nawet
gdy zapadł. przeciw niemu wyrok trybun: może
bezpiecz. pozost. w mieś. bo nikt nie myśl.
o wykon. na nim wyro. Taka demokr. jest
zat. społecz. równ. przyjem. urozmaico.

z stab. nad. lub naw. żadn. rząd; zaw. jedna: dla dobr. oby. i obojęt. reszy. p. 557-561

Ale, jak poprzedz. form. nad. tak demokr. tak. upad. przez nadużyw. zasad, na któr. się opier: Podst. jej równ. i woln. ale woln. wyrodz. się łatwo w swaw.: i anarch. gdy nikt nie słuch. rząd. Tych inne się za równ. ojcu, ucznie nauczy.: młodzi: z obywat.: żon. z męż. niewol. z pan. Nawet koń. osły: przy bieg. swobod. po ulic.: i wszys.: każd. któr. mu się nie usuw. z drog: Praw nikt nie słu.: każd. jest sob. pan. p. 562-563

Zaraz: korzys. przywód. ludu, któr. konfiskuj. majątk.: bogat.: pod pretekst. że są nieprzyjac. konstytu. pozysk.: za sob. lud a w końc. rob. się samowładz. ~~tyr~~ ~~potem~~ p. 565-566

Despo.: zaczy.: od niektór. dobr. kroki. administr. n. p. zniesie. dług. i wydziel. grunt. ~~dla~~ ubog.: ale wnet dobre tyl. dopó. nie wyrodz. ~~stronn~~ przeciwn. swo. Pot. stara się ciąg. zaprząt. lud wojn. przesła. wyga. zacięż.: wszystk. najlepsz. i najzamoż. obdzie. z władz. mu: wszyst. podatk. olbrz.: i tyran. podejrzli. Wymalow.: tak ponur. obraz despotyz. obaw. się Plat. w Europ. i przetr. inn. któr. wybraw. samowładz. p. 567-568.

54) *Księga dziewiąta*. p. 571–592 Wytłumacz. jak przez zepsu. młod. oligarch. powsta. demokr. a przez ugaszen. się ze wolności demokr. zamien. się w despot. dochodz. Plat. do konkl. że despota jest najgor. i najnieszczęśl. z ludzi, a ile im dłuż. panował tem gorszy. się sta. (p. 572–576)

Z tego widzi. że Plat. oprócz wymien. form. rządu przedstaw. się jako dalszej form zepsuć. państwa ideal. a im który stoi w ponad. która z tych form, tem bardz. wyrodzo. Będz. więc najzepsuć. i najdoskon. rzeczyposp. Plat. pot. timokr. a pot. następ. po sob. oligar. demokr. despotyz. Tak samo charak. osobist. odpowiad. wspomnian. tym 5 form. rząd. będz. przedstaw. się jako grada. od char. najszlachetn. do najgorsz. (p. 576)

Tak samo będzie grada. rozkoszy: mianow. Plat. będz. najwyższ. a char. despotyz. nadz. najpodlejsz. A więc sam despot. który ze rozkoszy bywa pozbawion. jest najnieszczęśl. z ludzi. bo lepsz. części jego duszy są pod władzą niższ. a stąd żyje w ciągłym niepokoju obaw. cierpien. Ponur. kolor. maluje Plat. życie tyran. aby wykaz. że on jest najnieszczęśl. z ludzi (p. 577–580)

Rezultat: najrozkosz. jest mędrzec wedle Plat. i najrozkosz. ~~[illegible]~~ cnoty życie: że ten sam jest najnieszczęśl. więc despot. i char. despoty:

Trzy inn. form. rząd. i drugi odpowie. im charakt.
za więc. lub mniej uczcił. według tego, czy
za więc. zbliż. do nazyg. Plat. czy do despot.
Jedno. jest uczcił. lub nieuczcił. gdy
podobn. jest do nazyg. dobr. lub do despot.
a dusz. uczciwa lub nieuczcił. sama przez
się, bez względ. na to co ludz. lub bogo.
o niej trzyma. p. 580. d: ἐάν τε λανθάνῃ
ἐάν τε μή, πάντας ἀνθρώπους τε καὶ θεούς.

Sokrat. dowodz. tej sam. praw. dwoma
inn. argum: pierw: wiedz, jest z wyższo:
wsiech uczysto: nad wiecha. zmysło. lub
żołnier. czyli nad bogactw. i zaszczyta:
(p. 581–582) a drugi na tem się opie:
że z wszystk. rozkosz. dzi: mądr.
jest czyst. i prawdz (p. 582–584)
Będzie więc filoz: najuczcil. z ludz. a że
on zarząd. najdoskona. praktyk. moż. sprawiedl.
przeto sprawiedl. sama przez się, bez wzgl.
na korzy: dopuszcz. jest źródł. najwięk. uszcz:
Rozważ. nie dal: nad uczci. filoz: i nad
jego sposob. życi. (p. 585–592)

<u>Dziesiąta księga</u> (p. 595–621) rozwodz.
się raz jesz. nad potrze: wypęd: poet:
epiczn. i dramat. z nazyg: a Plat.
wnier: tej potrzeb: do wszystk. prawie utalk.
pętku pod pretekst. że one polega. na naślad.
a wszelk. naśladow. jest fałsz.
Każd. rodz. rzeczy odtwa: w sob. jed. pew.
ideę, któ. sama jest nazyw: podczas gdy liczne

powtarza: jŏ jedno: za i nie raz. Jest n. p. wiele łóżek i stołów, ale jedna tylko idea łóżka, jedna idea stołu (πολλαί πού εἰσι κλῖναι καὶ τράπεζαι — ἀλλὰ ἰδέαι γέ που περὶ ταῦτα τὰ σκεύη δύο, μία μὲν κλίνης, μία δὲ τραπέζης p. 596. b.) Rzemieśln. robią: łóż. lub stoł. wpatrując się w te idee, ale jej sam. stwórz. nie potrafi. Taki zaś kto umiałby: nem w zwierciadl: wszystko: przeciwstaw. jego nie zrob: Taki samo malarz nie stworz. łóż: lecz powta: lub naślad: łóż. zrob. przez rzemieśln. (p. 596 c — 597 b) Tym sposob. z będą łóżk. —, τριτταί τινες κλῖναι, jedno będą. pierwsz. ay: w przyrodz: μία μὲν ἡ ἐν τῇ φύσει οὖσα, którą Bóg zrob: ἣν φαῖμεν ἄν, ὡς ἐγῷμαι, θεὸν ἐργάσασθαι — drug: które zrob: stolarz, μία δέ γε, ἣν ὁ τέκτων, naresz. zie któ zrob. mal: μία δὲ, ἣν ὁ ζωγράφος (p. 597 b) Bóg stworzył jedno tyl. przezn. łóż. i stąd miałby nazyw. się φυτουργός — stol: robi wiele łóżek wedle tam tego, ale i je zew: jakoś robi, stwórz. nazyw: się δημιουργός — naresz. malarz właśc. żad. łóżk. nie robi, jedno naślad. i stąd on nazwi: będz: μιμητής[+] — to samo powie: o poet: dramaty: (p. 597 e) On naślad: nie tego, co jest naprzyw. lecz to co się być zdaj.

+ Jeżeli idee zrob. przez Bo: jest nazyw. nie będą nazywani. (?) przednio: którzy za nie uczą się robione (p. 597 e: οὐκ ἂν τὸ ὂν ποιοῖ, ἀλλά τι τοιοῦτον οἷον τὸ ὄν, ὂν δὲ οὔ)

Homer n. p. naucz. traged: ἡγεμὼν τῆς τραγῳδίας uchodzi za najwięk. z ludzi za mistrz: morału i nauczy. nawet bożych (p. 598 e) a przecież jak każdy naślad. on także na trzecim miej. od byte i prawd. (τριττὰ ἀπέχοντα τοῦ ὄντος) i tworz: cień a nie prawd: (φαντάσματα γάρ, ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσιν p. 599 a)

Ale czyż poet. mej. ś na urzędu? czy który z nich lekarz. choć pisze o sztu. leka: czyż żołn. dobr. lub wodz. choć pisze o wojn. i dowództ. i rządz. miast. i wychow. ludzi czyż z niko: Home: wyrazi jaki lek: naukę: jaki rycerz: lub prawodaw: p. 599 c.

Mów. że Hom. jest mistrz. i pierw. Helle:

O Hom: gdybyś nawet nie był w trzecim miej. od prawd. tj twór. cien. (εἰδώλου δημιουργός) jak to zdefiniow. o każd. naśladow: lecz naw. w drug. miej. i zdolo: poznać: jak. stud. robi. ludzi lepszy: w życi. prywat. i publi. powiedz nam, które miast. zosta: przez ciebie lepiej urządzo. jak n.p. Lacedemon. przez Likurg. a przez inn. wiele inn. miast wielk. i małych? które miasto ciebie chwali że był. dobr. prawodaw. i że jej obywa: odd. przyjęło? i t. d. p. 599 d-e

W ten spos: dalej ciągn. Plat. dowodz. że Hom. nie był prawodaw: jak Charondas lub Solon ani wynal. jak Tales ani ~~założy~~: ~~nowe~~ ~~szko~~: ~~moralno~~ mistrz. moralno: jak Pitago. i t. d.

Konkl: powie: więc że poczyn. od Home: wszys: poeci naślad. tyl. cien. cnot. i tak samo inn. rzeczy, które opiewa. ale do prawdy nie doszło: οὐκοῦν τιθῶμεν ἀπὸ Ὁμήρου ἀρξαμένους πάντας τοὺς ποιητικοὺς μιμητὰς εἰδώλων ἀρετῆς εἶναι καὶ τῶν ἄλλων, περὶ ὧν ποιοῦσι, τῆς δὲ ἀληθείας οὐχ ἅπτεσθαι p. 600 e

Gorz. jenn. że poe: zwra: się do najsłab. władz duszy, do wrażliwo. i namiętno i daje im wyż. nad reflek: p. 603 – 606.

Teże: wie wystka: o Glaukonie, wielbicie. Home: twierdzą: że ten poeta wychow. Grecyą i że od nie: może. się uczy: jak urządz. i wychodow. sprzw. ludzk. a wed. wskaz. mog. żyć. do przyzn. że on jest najznakom z poet. tragicz. ale że do nasze. miast. tylk: taką poezi wstęp mają, które umieją pisa: hymn. na cześ bogo. lub enkomie wielk. ludz. p. 607 a.

Tak tedy wedłu. Plat. kończy się odwieczn. niezgoda międ. filozo. a poezy: παλαιὰ μέν τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ p. 607 b i wyprzedz. poet: i absol. panowa: filoz: a jeże. Plat. uważa za potrzeb. po długi. czasu: w 2ej i 3ej księdz. teraz raz jeszcze podejmo. całą sprawę i kończy. się z zaraż. dziełem i rubasno: (p. 607 b, dowod. to, jak wiel. obawę: wywoła: dziwiej jego wyrok.